

ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ KENDİ ELLERİMİZDE

**KADINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI
ULUSLARARASI MÜCADELE GÜNÜ**

**KADINLAR
Kendi Sorunlarını
KONUŞUYOR**

**AYIŞIĞI
EKİN
SANAT
DERNEĞİ
İSTANBUL**

**25 KASIM
CUMARTESİ
15.00**

Merkez Mah. Abide-i Hürriyet Cad.
Hasat Sok. 9/4 Şişli İSTANBUL

EMEÇİ KADINLAR

25 Kasım'ı yalnızca erkeğin kadına yönelik şiddeti olarak görmek; "Özgürlüğe yönelik her saldırı, ilk önce kadınları hedef alır. Kadını baskı altına almak bütün bir toplumu baskı altına tutmak demektir. Bu rastlantı ya da tesadüf değil zorunluluktur, zulmün meşru olduğu yerde mücadele etmek en temel hakkımızdır. İşkencelere, uzun yıllar süren hapis cezalarına maruz kalsakta inancımızdan zerre tereddüt etmedik" diyen Mirabal kardeşlerin mücadelesine ve anılarına saygısızlık olur.

Çünkü onlar diktatörlüğe karşı verdikleri mücadele nedeniyle acımasızca katledildiler. 1960 yılının 25 Kasım'ında "Kelebekler" olarak bilinen Mirabal Kardeşler Dominik Cumhuriyetinde Turujillo diktatörlüğü tarafından tecavüze uğradılar ve katledildiler.

Bu dünyayı yaratmak için mücadele eden kadınlar "Kelebekler" in anısını yaşatmak için Latin Amerika Kadın Kurultayında 25 Kasım'ı Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü olarak bir eylem gününe çevirdiler.

Biz kadınlar bütün tarihsel süreçler boyunca bize dayatılan ikincil konumumuza karşı hep mücadele ettik, bugün mücadeleye devam ediyoruz. Sömürenler ne zaman kendilerini tehlikede görse-

ler, ilk biz kadınlara saldırdılar... Cadı diye yakıldık, vurun kahpeye diye taşlandı, darağaçlarında can verdik. Ama yine de vazgeçemedik mücadeleden. Vazgeçmeyeceğiz! Şunun bilincindeyiz: ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ KENDİ ELLERİMİZDE...

Emekçi Kadınlar
(EKA)

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

22 Kasım - 6 Aralık 2017 / S 037 / 1 TL

Dinci-faşizm her cephede köşeye sıkışmış durumda. Saldırıları güçlükten kaynaklanmıyor. Siyasi iktidarın saldırılarını bu denli yoğunlaştırmış olmasının temel nedeni dağılan devlet aygıtını ayakta tutma çabasıdır. Onlar bunu "içinden geçmekte olduğumuz kritik süreç", "varlık yokluk sorunu" vb gibi sözlerle açıklıyorlar. Ancak şovenizmi kaşırtarak, vatan-millet-sakarya nutuklarıyla toplumun bir kesimini diğer kesimine karşı açıktan saldırılara teşvik ederek iktidarlarını korumaya çalışıyorlar.

Hasbelkader devlet aygıtının başına oturmuş şahsın, her fırsatta "buna izin verecek misiniz" diyerek toplumun bir kesimine, herhangi bir nedenle sokağa çıkacak olanlara saldırmaları için açık çek vermesi, ne kadar güçlü konumda olduklarını değil, aksine ne kadar güçsüz durumda olduklarını gösteriyor. Durup durup "Atatürkçülük" vb gibi argümanlara sarılmaları boşa olmasa gerek. Onları bu kadar yanar-döner duruma getiren şey, kurnazlıkları, geleceği hesap ettikleri, 2019 seçimine yatırım yaptıkları vb değil, bugünü kurtarma çabalarıdır.

Halkın bu durumları görmediği, iktidarın yalanlarını her defasında yuttuğu, seçim zamanı gelince gidip oylarını bunlara verdiği vb oportünist-reformist kuruntulardan başka bir şey değildir. Bunlar 1905 Devriminden hemen önce "Rusya'da devrimci bir halk yoktur" diye düşünen menşevik hemicinslerinden farklı değildir. Emekçi sınıflarda içten içe kaynaşan devrimci öfkeyi ve kabarışı göremiyorlar.

Siyasi iktidarın hem içeride hem dışarıda içinde bulunduğu çıkmazı, her yerde "hasta adam" muamelesi gördüğünü kavrama yetisinden yoksunlar. Sanki TC devleti, attığı her adımı devrimin baskısı altında atmıyormuş gibi, NATO'ya eflenmelerini, AB'ye rest çekmelerini, ABD'ye

kabadaylanmalarını "eksen kayması" olarak değerlendiriyorlar, sonra da bu kadar kafa karışıklığı yetmiyormuş gibi, daha fazla kafa karışıklığına düşüyor, devrimci bakış açısından tamamen uzaklaşıyorlar. Yarın kalkıp birileri bu devleti, anti-empyalist vb ilan ederse şaşırılmak gerekiyor.

Oysa olan biten acemi bir cambazın ip üstünde oynamasından başka bir şey değildir. Aşağısı uçurumdur ve cambazın dengesi iyice bozulmuş durumdadır. Tribünler hızla boşalmaktadır ve az sayıda şaşakçıdan başka kimsenin sesi duyulmamaktadır. Tarihte her çıkar grubu ve suç örgütünün başına gelenler, bugünkü siyasi iktidarın da başına gelmektedir. Kaptanın gemiyi ilk olarak mı yoksa son olarak mı terkedeceğini gelişmeler gösterecektir.

Bu koşullar altında, Afrin'i şöyle yapacağız, Kandil'de şöyle yapacağız sözleri, kısa bir süre önce sarfettikleri, "Şam'da sabah namazı kılarız" hamasetine benziyor. Kazım ayağının hiç de öyle olmadığını dünya alem biliyor. Bu hamasetle etkileseler etkileseler, Estergon Kalesi türünden aventür filmlerle büyümüş bir kuşağı etkilerler başka kimseyi değil. Sözümüzün doğru olup olmadığını görmek isteyenler, son zamanlar TC devletinin kendisini kollarına bıraktığı Rusya'nın Suriye'nin geleceğine dair Kürtlerin de sözhakkı olduğunu teyit eden beyanlarına baksınlar.

Dinci-faşizm, her yönden kuşatılmışlık altındadır ve yıkılıp gitmeleri uzun zamanı almayacaktır. Önemli olan işçi sınıfı ve emekçi halkların bunun için ayağa kalkması ve gerçek öncülerini etrafında kenetlenmesidir. Devrimci bir program etrafında birleşen yığınlar, cambaza ölüm paranesi attırmakta tereddüt etmeyeceklerdir.

>>Editör...

DİNCİ GERİCİLİK ÇÖKÜYOR!

Elbette başlık bir iddiayı taşıyor. Ama kanıtları var, göstereceğiz. Dinci gericiliğin çöküşü içinde olması, devrimci fikirlerin emekçi sınıflar içinde yayıldığına da güçlü işareti. Dinci gericiliğin Türkiye dahil, Ortadoğu, Kuzey Afrika ve hatta dünyada çöküş içinde olması emekçi kitlelerin devrimci fikirlere yönelmesinin, devrimci eylemlere ilgisinin artmasının, ayaklanmacı ruh haline sahip olmasının hem sonucu hem de işaretidir. Birine bakarak öteki hakkında rahatlıkla değerlendirme yapılabilir.

3

Kitlelerin Eylem Gücü

C.Dağlı

2

Proletaryanın
Kapitalizme Eleştirisi

Özgür Güven

4

İnsanlığın Geleceği ve
Sosyalizme Dair

İ.Cevat Çetiner

5

Tarihin Çözülmüş Bilmecesi

Ali Varol Günel

8

Naum Şalamanov:
Bir Anti-Komünistin Ölümü

Taylan Işık

10

KİTLELERİN EYLEM GÜCÜ

BAŞYAZI

C. Dağlı

Devrimin bir çok koşulu bir araya toplanmıştır. Burjuva egemenliğini devirmek için devrimci savaşım günün öne çıkan, en önemli ve en yaşamsal görevidir. Burjuva sınıf egemenliğinin devrimci tarzda devrilmesi savaşımın en üst biçimlerine vardırılmaktadır.

Burjuvazinin devrilmesi, kitlelerin devrimci enerjisinin harekete geçirilmesinin sonucu olacaktır. Fakat burjuva toplum düzeninin yalnızca sonuçlarına ve aşamalarına karşı mücadele bu enerjiyi tam anlamıyla harekete geçiremez. Tersine, burjuva egemenliğini yıkmaya yönelmeyen sınırlı talepler, kitle hareketini sınırlandırır. Hem kitlelerin hareketini sınırlandıracak istemler çerçevesinde davranmak hem de kitlelerin yeterince harekete geçemediğinden dolayı bir çelişkidir. Bu, aynı zamanda, dünya proletaryasının zengin deneyiminden hiçbir şey öğrenmemektir.

Kitlelerin devrimci enerjisi ancak mevcut gerçekliğin, bugünkü toplumsal sistemin yadsınması mücadelesinde gerçek bir gelişme gösterir. Ulaşmacı küçük-burjuva siyasetlerin kavramadıkları ya da kavramak istemedikleri gerçek budur. Gerçek içeriğiyle toplumsal devrim, burjuva toplumun yadsınmasıdır. Proletaryanın toplumsal devriminin amacı, bugünkü sömürücü toplumu yerine, sınıfsız ve sömürsüz bir toplum kurmaktır. Sınıfsız ve sömürsüz bir toplum olan komünist toplumun kurulması eski toplumun yadsınmasıdır. Eski toplumun yadsınması, devrimci sınıfın tarihsel devrimci rolünü sonuna dek oynamasıyla gerçekleşir. Kitlelerin gerçek güçleri, tam da bu rolün yerine getirilmesi sürecinde açığa çıkar, etkinleşir.

Yadsıma basit olarak, karşı çıkma veya 'hayır' demek değildir. Basit yaklaşım, anarşist çevrelerde egemendir. Basitçe 'hayır' demek, yine basitçe karşı çıkmak ya da basitçe reddetme anarşist anlayışı reformisttir. Çünkü bu çabalar burjuva düzen sınırlarını aşmıyor. Gerçek anlamda yadsıma, eski toplumsal düzenin yadsınmasıdır. Eski toplumun yadsınması ise ancak devrim yoluyla gerçekleşir. Devrimle komünist topluma, komünist toplumun alt aşaması olan sosyalizme geçilir. Yeni toplum, eski toplumun yadsınması demektir. Ve eski toplumun tarihsel eleştirisi budur.

20. yüzyıl toplumsal devrim deneyimlerinin pratik sonuçları, bizi şu genel değerlendirmeye götürür: Emekçi halk kitlelerinin devrimci enerjisi, burjuva egemenliğini devirme mücadelesinde, eski toplumun yadsınması sürecinde gerçek anlamıyla harekete geçer. Nesnel toplumsal koşulları devrimci dönüştüren, kitlelerin enerjisinin etkin biçimde harekete geçirilmesidir. Düşünce de devrimcileşme, yeni bir dünya kurma amacıyla, eski dünyanın yadsınmasıyla sıkı sıkıya bağlıdır. Devrimci düşünceler, devrimci sınıfın düşünceleridir. Devrimci dünya görüşüne dayanır.

Proleter hareket, her yerde, sınıfsız toplum amacıyla ayağa kalktı. Amacını gerçekleştirmek için bir yüzyılı, devrimler yüzyılına çevirdi. Devrimler çağı, yeni toplumsal devrimler dönemiyle devam ediyor. Bir yüzyılın tümünü dolduran devrimci kitle kahramanlığının temelinde dünyayı dönüştürme büyük amacı var. Proletaryanın evrensel kurtuluş kavgası ya da dünyayı değiştirme savaşımı yalnızca kitleleri eylemlere çekmekle kalmadı, yığınların yaratıcılığını da en üst düzeye vardırırdı. Şu çok nettir: Kitleleri etkileyen, uyandıran, harekete geçiren, yaratıcılığını geliştiren, eski dünyayı yadsıma, özgür ve insanca bir dünya yaratma mücadelesidir.

Eski toplumsal ilişkileri ve toplumsal örgütlenmeyi ancak bir devrim yıkabilir; eski ilişkilerden bir kopuşu ancak bir devrim sağlayabilir; ancak bir devrim kitle yaratıcılığını geliştirebilir. Bu, devrimin yaratıcı gücüdür. Gerçekleşen proleter toplumsal devrimler, devrimin yaratıcı gücünün bugüne dek ortaya çıkmış örnekleridir. Gelecekte devrimin başka ve daha zengin örneklerini göreceğimize çok kesindir.

Ancak burjuvazinin sınıf egemenliğini devirmeye yönelik bir hareket, devrimci bir karakter kazanır. Hareketin gerçek içeriğine uygun ve evrensel bir özellik göstermesi için ilerici olmalıdır. Yani insanlığı geleceğe taşımalıdır. Yığın hareketi, ilerici, devrimci niteliğiyle önem kazanır; tarihin itici, dönüştürücü gücü olur.

Reformist anlayışa sahip siyasi hareketler, pratik olarak ne kadar çaba harcarsa harcarsınlar, reformist eylemler, doğası gereği, toplumun devrimci dönüşümüne varmaz, tersine burjuvazinin egemenliğine hizmet eder. Proletaryanın karşıtı ortadan kaldırmaya değil, onun varlığının ayakta kalmasını sağlamaya yönelir. Dolayısıyla reformlar mücadelesi sırasında emekçi halkın tarihteki ve toplumsal mücadeledeki rolü ve önemi gerçek anlamda açığa çıkmaz. Bu rol tam anlamıyla yeni bir topluma geçmek hedefiyle, burjuvaziye karşı verilen devrimci mücadelede açığa çıkar.

Kitle mücadelesine asıl önemini kazandıran devrimci dönemlerdir. Devrimci dönemlerde ve devrimde kitlelerin eylem gücü en yüksek noktaya çıkar. Tam da emekçi kitlelerin devrimci kavgasının ileri örnekler yarattığı günlerden geçiyoruz. Türkiye ve Kürdistan kendi tarihinin en devrimci döneminden geçiyor. Son zamanlarda eylem, isyan ve ayaklanmalar dizisinin yoğun olarak yaşanması, dönemin devrimci karakteriyle açıklanabilir.

Güncel burjuva toplum, bize, toplumsal sınıflar arasında, karşıt güçler arasında süren şiddetli savaşımın detaylı bir tablosunu sunuyor. Bu evrensel kavgada proleter sınıfın görevi, karşıtı, anti-tezini ortadan kaldırmaktır. Anti-tezini ortadan kaldırmak için verilen savaşım sürecinde, emekçi sınıfın devrimci bilinci ve örgütlenmesi büyük bir gelişim gösterir.

Emekçi yığınları harekete geçiren, sınıf savaşımını şiddetlendiren, emek sermaye çelişkinin gelişmesi ve keskinleşmesidir. Ezilen ve sömürülenleri ayağa kaldıran, eylemliliğinin sürekliliğini sağlayan, çelişkinin çözümünün tarih tarafından toplumun önüne konmasıdır. Ulaşmaz çelişkiler ancak devrimle çözülür, devrimci tarzda çözülür. Bu da, zorunlu olarak, sınıf kavgasının alt biçimlerden üst biçimlere çıkarılmasıyla gerçekleşir.

Proletaryanın evrensel kurtuluş kavgasının büründüğü ve sınıf mücadelesinin yüksek biçimlerinden biri eylemci, devrimci, militan, enternasyonal mücadeledir. Sınıf kavgasının özel olarak uluslararası olması, enternasyonal mücadelenin önemini çok daha artırıyor. Önümüzdeki dönemde bunun etkin ve ileri örneklerini görebileceğiz. Kapitalizme karşı gelişen küresel başkaldırı, dünya devriminin temposuna yeni bir hız kazandırıyor.

Tarihin en devrimci dönemi, her yerde, tarihin en büyük zaferine, toplumun köklü devrimci dönüşümüne gebe.

Kürdistan'da Deprem, Yüreklere Acıyla Dolu

Güney Kürdistan ve Irak'ta deprem oldu. Dün akşam saatlerinde Irak'ın başkenti Bağdat merkezli meydana gelen 7.3 şiddetindeki deprem, 4 parça Kürdistan'da hissedildi. Deprem etkisi Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri'nde de hissedildi.

Deprem Güney Kürdistan'ın Süleymaniye ve ilçeleri, Halepçe, Kerkük ve ilçeleri, Duhok ve ilçeleri, Hewlêr ve ilçelerinde hissedildi.

Rojhilat'ın Kirmanşan, Sinê ve Urmiye vilayetlerine bağlı birçok merkezi ile Rojava'nın Cizîrê Kantonu'na bağlı birçok merkezde hissedildi.

Kuzey Kürdistan'da da Şırmak, Mardin, Batman, Malatya, Amed, Van ve birçok kentte hissedildi.

Saatler ilerledikçe depremin boyutları ve hasar ortaya çıktı. Derbedixan'da 4 kişinin yaşamını yitirdiği, 50'den fazla kişinin hastanelere kaldırıldığı;

Süleymaniye'nin Şarezur ilçesinde bir kişinin yaşamını yitirdiği;

Halepçe merkez ile Xurmal ilçesinde de 100'ün üzerinde yaralı olduğu bildirilirken, kentte resmi tatil ilan edildi;

Diyala'nın Xaneqîn ilçesinde de yaralıların olduğu ancak sayının netleşmediği;

Kerkük'te Hey Eskeri mahallesinde bir evin yıkıldığı, en az 65 kişinin yaralandığı;

Hewlêr'de 58 kişinin hastanelere kaldırıldığı;

Şengal ve Mahmur'da da hissedilen depremde can kaybı ve yaralanma olmadı;

Rojhilat'ın Kirmanşan vilayetine bağlı Kasrı Şirin kentinde 30 kişinin yaşamını yitirdiği, 300'den fazla insanın yaralandığı öğrenildi. Kasrı Şirin'e çok sayıda arama kurtarma ekibi sevk edildi.

Kirmanşan'da toplamda 328 kişi yaşamını yitirdi, 2530

yaralı var, bölgede 3 günlük yas ilan edildi.

Serpol Zehap kentindeki tek hastane de yıkıldı, elektrikler kesildi.

Sabah saatlerinde ise merkez üssü Halepçe olan bir artçı deprem daha meydana geldi, artçı depremlerin 5 gün daha sürmesi bekleniyor.

Kuzey Kürdistan'da ise kayıp olmamasına rağmen halk geceyi sokaklarda geçirdi.

Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) Genel Merkezi de depreme ilişkin yazılı bir açıklama yaptı ve "Can kaybının daha da artmasından kaygılanıyoruz. Kürdistan'da, bilhassa Avrupa'da yaşayan halkımızı depremin yaşandığı yerlerde kalan halkımızla dayanışmaya çağırıyoruz. Gün birlik günü, gün halkımızın acılarını paylaşma günüdür. Güney ve Doğu Kürdistan halkımızın acılarını derinden paylaşıyor, yaşamını yitiren yurttaşlarımıza Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar diliyoruz" dedi.

Katalonya'da Genel Grev Ve Mitingler

Katalonya özerk yönetiminde, İspanya hükümetinin uyguladığı 155'inci maddeyi ve görevden alınan Katalonya yerel hükümeti üyelerinin tutuklanmasını protesto etmek için 8 Kasım günü genel greve gidildi.

Intersindical-CSC adlı sendikaların çağrısıyla yapılan genel greve, bağımsızlık yanlısı kuruluşlar da destek verdi.

Daha çok ulaştırma sektörünü hedef alan genel grev nedeniyle 60'tan fazla noktada kara ve demiryolu ulaşımı kesildi. Grev gözcüleri, özellikle Barselona kenti çıkışındaki otoyollarda ve şehir içinde kilit konumdaki trafik noktalarında ulaşımı kesti, Barselona-Girona arasındaki hızlı tren hattı ve bazı önemli banliyö hatlarını da işgal etti.

Çoğunluğunu üniversite öğrencilerinin oluşturduğu protestocular rayların üzerinde yaklaşık 5 saat oturma eylemi yaptı, dikkate alınmak istediklerini duyurdular.

Eylemler nedeniyle Barse-

lona, Girona, Lleida ve Tarragona gibi kentlerin giriş-çıkış noktalarında uzun kuyruklar oluştu. Köprülerin üzerine de "Baskılara karşı geri tek bir adım bile atmayacağız. Biz cumhuriyetiz. 8 Kasım genel grev" pankartları asıldı.

Grev sürerken, Katalonya'daki büyük kentlerin belediye binalarının olduğu meydanlarda eylemler yapıldı; görevden alınan Katalonya yerel hükümeti, üyelerinin tutuklanmasını protesto etti.

12 Kasım günü yüzbinlerce kişinin katılımıyla düzenlenen mitinglerde de İspanya'nın bağımsızlık ilan eden Katalonya'ya yönelik faşist yaklaşımları ve 8 Katalan bakanın tutuklanması protesto edildi.

Katalanlar, yaklaşık 750 bin kişiyle görkemli yürüyüş düzenleyerek tutuklu Katalan siyasetçilerin serbest bırakılmasını istedikler.

Katalan siyasetçilerin ailelerinin ön safelerde katıldığı eylemde "Siyasi tutuklular için özgürlük", "SOS demokrasi", "Biz cumhuriyetiz" pankartları açıldı, "Puigdemont bizim başkanımızdır", "Hiç olmadığı kadar birlik içindeyiz", "Meşru hükümetimizi savunacağız", "Demokrasi yardım istiyor, Avrupa nerede?" sloganları atıldı.

Eylemde 21 Aralık'ta Katalonya'da yapılacak yerel seçimlerde, tutuklu siyasetçilerin de aday olduğu duyuruldu.

Editör

DİNCİ GERİCİLİK ÇÖKÜYOR!

Baş Tarafı 1. Sayfada

Dinci gericiğin çöküş sürecinin coğrafyasını Kuzey Afrika'dan izlemeye başlayabiliriz. İlk akla gelen Tunus'tur; 2010-2011'den itibaren başlayan halk devrimlerinin işaret fişeğini çakan ülke, Tunus.

Sığ düşünüp sığ değerlendirme yapmaya alışkın Türkiye solu, emperyalistlerin de desteği ile dinci faşistlerin Tunus Halk Devriminin üstüne konmasını devrimi yadsımının gerekçesi haline getirdi. Nahda denen dinci hareket Tunus devrimcilerinin dağınkılığından yararlanarak, paranın ve emperyalistlerin her türlü desteği sayesinde iktidarı ele geçirdi. Bu geçici durum, sığ düşünenlerin Tunus devrimini "gerici" ayaklanma olarak ilan etmelerine yetti.

Aynı durum Hüsnü Mübarek'in devrildiği Mısır halk devriminde de yaşandı. Mısır devrimi, beklenmedik bir zamanda ve hızla gelişince dağınkı, örgütsüz, devrimci komünist bir partiden yoksun Mısır devrimcileri yerine Müslüman Kardeşler denen dinci çete, İsrail, ABD, Türkiye gibi devletlerin doğrudan müdahalesi ve yardımıyla iktidara kondular.

Çok geçmeden her iki ülkede emekçi sınıflar tekrar ayaklandılar. Bu, dinci gericiğin çöküş sürecinin ilk büyük işaretiydi. Tunus'ta nispeten sessizce, Mısır'da büyük bir gürültüyle Müslüman Kardeşler iktidarı yıkıldı. Her iki ülkenin burjuva sınıfı ve emperyalistler, politik iktidar

"istenmeyen" güçlerin eline düşmesin diye at değiştirme yoluna gittiler. Mısır'da Sisi'nin gelişti böyle organize edildi. Tunus'ta dinci faşist iktidar seçimi kaybetti. Kazanan "laik" burjuva güçler, dinci faşistleri yeniden hükümete "ortak" olarak aldılar. Ama bu durum dinci faşistlerin çöküş sürecini engellemedi. Mısır'da, Müslüman Kardeşler çetesi tümünden dağıldı.

Türkiye, Katar, Suudi Arabistan, İsrail ve cümle emperyalistler, dinci faşistlerin Mısır ve Tunus'taki çöküşünü "arızı" bir durum olarak değerlendirmiş olmalı ki, Suriye'de aynı ata oynadılar. Mısır'dan sonra Müslüman Kardeşler çetesinin en örgütlü olduğu yer olan Suriye'de dinci faşist bir iktidar kurmak için harekete geçtiler.

Sonuç biliniyor. Dünyanın her yerinden devşirilen, it, kopuk, katil, hasta ruhlu dinci faşist ne varsa, paranın gücüyle toplayıp Suriye'de sahaya sürdüler. Önce başlarında Müslüman Kardeşler denen çete vardı. İlk dağılan bu çete oldu. Öyle ki, yedi yılın sonunda adı geçmeyecek derecede unutuldu. Bu, aynı zamanda, onların hamisi, "biraderi" olan Türkiye'deki dinci faşist partinin, dolayısıyla dinci faşist iktidarın yenilgisiydi. Mısır ve Tunus'tan sonra Türkiye'deki dinci faşist partinin/iktidarın ikinci yenilgisiydi. Çöküş sürecindeydiler.

Bir ara not: Türkiye solu bu süreci, sığığın-dan dolayı, göremedi. Aksine, yükselme çizgi-

sinde olduğunu sanarak, dinci faşist partiye ve özellikle "reis"ine hiç bir zaman sahip olmadığı zeka ve yetenek vehmetmeye devam ettiler.

Devam edelim. Dinci gericiğin Ortadoğu'daki çöküş süreci, Suriye ve Irak'tan Filistin topraklarına sıçradı. Filistin devrimi komünist kanallara akmasını diye, Filistinli örgütlere karşı, İsrail-ABD ve bölge gericiği tarafından kurdu-rulan HAMAS, daldan dala konduktan sonra, iflasını ilan etmek zorunda kaldı. Türkiye'nin dinci faşist partisinin ve "reis"inin sahiplenmesi de onu kurtarmadı. Gemiye kurtarmak için önce "lider"ini saflara attı. Olmayınca, Suriye'ye tekrar yamanmaya çalıştı. Yine olmayınca iflasını ilan ederek Gazze'yi FKÖ'ye teslim etti. Filistin devrimci örgütlerinin gelişimi önündeki önemli bir baraj böylece yıkıldı.

Sırası gelmişken bir parantez içinde de olsa belirtmeden olmaz: Filistin devrimini dinci kanallara akıtmak için bizzat İsrail-ABD-Müslüman Kardeşler çetesi tarafından kurulan bu örgütün kurucu kadrolarından Ahmed Yasin bir İsrail bombardmanı sonucu öldüğünde Türkiye'de bazı devrimci yapılar gözyaşlarına boğulmuşlardı. Sığığ işte böyle bir şey. Tıpkı, 2001'de "İlkiz Kuleler"i yıkan El Kaide'cileri "ezilenlerin sesi" olarak "selamlayanlar" gibi..

Parantezi kapatıp Türkiye'ye gelebiliriz artık. Türkiye'de dinci gericiğin durumu nedir diye sorarsanız, bütün ahmaklar topluluğu koro

halinde "güçlerinin zirvesinde" olduğunu söyleyecekler size.

Gerçek durum tam tersi. Çöküş sürecinde olduklarını en iyi kendileri biliyor. Birincisi, dindar nesil yetiştirme planları çöpe gitti; İmam Hatip'ler sinek avlıyor. İkincisi, eğitim sistemi top-tan çökmüş vaziyette. Toplumun ezici bir kesimi, dinci faşist iktidarın eğitim sisteminde yapmaya çalıştığı şeye büyük öfke içinde. Dinci faşist iktidarın ideolojik alanda attığı her adım sempati yerine anti-pati, kin ve nefret kaynağı oluyor.

İşlerin geldiği nokta, yıllarca içine tükürdükleri, içine tükürmeyi varlık nedeni saydıkları tabağı yalamak; "Kemalizm"e sarılmak oldu. Düşükleri denizin ortasında saman çöpünden medet umuyorlar. Dinci faşist söylemi terk ediyor, yerine "laik-kemalist" söylemi ikame etmeye çalışıyorlar.

Devrimci hareket açısından önemli soru şudur: Dinci faşistleri böylesi bir çark edişe mecbur kılan nedir? Kısaca söyleyelim: Bu çark edişin, bu ölüm taklasının nedeni, emekçi sınıflar ve gençlik başta olmak üzere toplumun ezici bir kesiminde devrimci fikirlere, devrimci eyleme olan eğilimdir.

Keyiflerinden değil, çöküşü önlemek için bu ölüm taklasını atıyorlar. Başaramayacaklar!

Reşat Güvenilir Sürgün Edildi

Devrimci tutsaklara yönelik sürgün saldırıları devam ediyor.

3 Kasım sabahı Edirne F Tipi'nde tutsak olan M.Reşat Güvenilir, zorla hücrelerinden alınarak Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Cezaevi'ne sürgün edildi.

Mehmet Reşat Güvenilir, birkaç gün sonra gönderdiği faksında, sevk edilmesini anlattı.

Sabah saat 06.00'da hücresinin kapısına gelen gardiyanların "sevkin var, hazırlan" diye haber verdiklerini anlatan Reşat Güvenilir, saat 08.00'de kendisini almaya geldiklerini, bu sevgi kabul etmediğini ve gitmeyeceğini söylemesi üzerine yarım saat sonra yeniden gelerek zorla götürdüklerini anlattı.

Saat 15.00 civarında Tekirdağ 2 Nolu F Tipinde A blokta 3 kişilik hücreye konulduğunu anlatan Reşat Güvenilir, cezaevi kapısına geldiğinde çıplak arama dayatması ile karşı karşıya kaldığını, bir süre sonra da Edirne'deki eşyalarının da kaldığı hücreye getirildiğini söyledi.

Genel sağlık durumunun iyi olduğunu söyleyen M.Reşat Güvenilir'e mektup yazmak isteyenler için yeni adresi 2 Nolu F Tipi Cezaevi A-13 Tekirdağ.

Bu saldırılarla planlanan, devrimci tutsakların iradesini kırmak, onları dostlarından, yoldaşlarından yalıtılmak ve teslim almaya çalışmaktır. Ancak, bugüne kadar anlaşılması gereken bir gerçeklik var:

Baskılar, saldırılar, sürgün sevkler devrimci tutsakları teslim alamayacak. Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük

Antakya'da Onur Kopran'a Tutuklama

Antakya'da 9 Kasım günü ev baskınlarıyla gözaltına alınan okurlarımız bugün savcılığa çıkarıldılar.

Gözaltına alınan Selen Reyhan, Ufuk Şahhutoğulları, Diyar Demir, Eray Kopran, Onur Kopran, Mehmet Ali Payam, Serdar Kayhan, Deniz Cesurer hakkında savcılık 24 saat avukat görüşü yasağı, dosyada kısıtlılık ve 7 gün gözaltı süresi vermişti.

Bugün savcılığa çıkarılan okurlarımızın 7'si hakkında adli kontrol kararı verilerek serbest bırakılırken, Onur Kopran ise "terör örgütü propagandası yapmak" suçu ile tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Okurlarımızın suçlanma gerekçeleri Ali İsmail Korkmaz'ın anmasına katılmak, Berkin için eylem yapmak, Abdullah Cömert'i savunmak, avukatla telefon görüşmesi yapmak ve düzenli olarak 1 Mayıs'a katılmak... Bunlar okurlarımızın örgüt üyesi olduğunun göstergesi sayılarak tutuklama kararı verildi.

Hiçbir baskı, gözaltı, işkence, tutuklama bizleri ölümsüzleşenlerimizi anmaktan, 1 Mayıs'la, 6 Mayıs'la katılmaktan, devrimcilere ve devrimci mirasımıza sahip çıkmaktan alıkoymayacak, her zaman işçi sınıfının ve ezilen yoksul halklarımızın yanında olacağız. Onur Kopran derhal serbest bırakılmalıdır. Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

"Bir Cübbeden Fazlasınız Bizler"

İzmir'de 27 Ekim'de yapılan ev baskınlarıyla gözaltına alınan 6 avukatın bugün savcılığa çıkartılması için bir basın açıklaması yapıldı.

ÇHD, ÖHD ve ÇAG'ın çağrısıyla 12.30'da İzmir Adliyesi önünde toplanan farklı şehirlerden de gelen avukatlar, aileleri, dostları ve müvekkilleri "Savunma Susmayacak" pankartı açtılar.

"ÇHD Susmadı, Susmayacak" sloganlarının atıldığı eylemde Şule Arslan Hızal, Yemen Cankan, Emel Diril, Dinçer Çalım, Nergiz Tuba Aslan ve Bahattin Özdemir'in "örgüt propagandası yapmak" iddiasıyla gözaltına alınmaları protesto edildi.

Basın açıklamasını okuyan ÇHD İzmir Şube Başkanı Serdar Gültekin, "Esasen saldırıya uğrayan düşüncelerimiz, avukatlık pratiğimiz ve mücadele hayatımızdır" dedi.

"Evet bizler örgüt üyesiyiz" diyen Serdar Gültekin, "ÇHD denilen örgütün

Binalardan, kişilerden öte dost ve mücadele ortağınız" dedi.

"Öldürülen, mahpus edilen, sürgün yaşayan müvekkillerimiz var. Her gün zulme uğrayan halkların hayatlarına şahitliğimiz var. Susmayı borç bildik, öyle de olacak. Ev baskını, tutuklama, gözaltı yetmez. Fiziksel olarak olduğumuz her yer bizlerin mücadele alanıdır. Üye ve yöneticilerimize dönük gözaltı ve tutuklama terörü mücadelemizi engellemeyecektir" denilen açıklamanın ardından ÇHD Genel Başkanı Selçuk Kozagaçlı da, faşizm olduğu sürece mücadele edeceklerini söyledi.

Savcılığa çıkarılan avukatlar, sabaha kadar süren savcılık işlemlerinin ardından serbest bırakıldılar.

Bahattin Özdemir, Yemen Cankan, Emel Diril,

Nergiz Tuba Aslan, Şule Arslan Hızal, ve Dinçer Çalım işlemlerinin ardından serbest kalırken, Av.Emel Diril ve Av.Bahattin Özdemir'e yurt dışı yasağı ve adli kontrol şartı getirildi.

Dersim'de 4 Gerilla Ölümsüzleşti

Dersim'in Ovacık İlçesine bağlı Karagöl bölgesinde 16 Kasım günü askerlerle MKP/HKO gerillaları arasında yaşanan çatışmada ikisi kadın, 4 HKO savaşçısının yaşamını yitirdiği öğrenildi.

Halkın Günlüğü gazetesinde yayınlanan bilgilere göre, yaşamını yitiren gerillardan birinin Eren Tali (Cenk) olduğu öğrenildi; diğer üç gerillanın ismi ise hala netleşmedi.

Eren Tali'nin cenazesi, ailesi tarafından 17 Kasım akşamı Malatya Adli Tıp Kurumu'ndan alınarak Dersim'in Nazimiye İlçesine götürüldü.

Eren Tali, 19 Kasım günü Nazimiye cemevinde yapılan törenle Ballica köyünde sonsuzluğa uğurlandı.

Sosyal Medya Paylaşımlarından 5 Örgüte Üyelik

14 Eylül günü, yaptığı sosyal medya paylaşımları nedeniyle gözaltına alınan Tolga Akyıldız, 4 günlük gözaltının ardından Kayseri'de tutuklandı.

"PKK/KCK-YPG/PYD, DHKP-C, TKP/ML-Konferans (TİKKO), BÖG terör örgütlerine propaganda" suçları ile tutuklanan Tolga Akyıldız'ın en büyük suçlarından biri de Nuriye ve Semih'le dayanışma eylemlerine katılmış olmak.

Burjuva medyanın "sosyal medya teröristi" ilan ettiği ve tutuklanmasını büyük zafer olarak lanse ettiği Tolga Akyıldız, devletin bir tweetten dahi ne kadar korkabileceğinin göstergesi oldu.

PROLETARYANIN KAPİTALİZME ELEŞTİRİSİ

ÖZGÜR GÜVEN

Marx ve Engels'ten önce kapitalizme yöneltilen eleştiriler, hümanizm temelinde, insanlık adına yapılan eleştirilerle sınırlı kaldı. Bu eleştiriler emekçilerin yaşam koşullarından bahseder, proletaryanın korunmasını, yaşam koşullarını iyileştirilmesine dair talepleri aşmazdı. Bu eleştirilerin en ileri gideni "adalet" açısından dile getirilen adil ve eşit yaşam için ifade edilenler oldu. Bunun nedenleri var. O dönem kapitalizmin henüz yeterince gelişmediği bir dönemde ve maddi koşullar yeterince olgunlaşmamıştı. Bu koşullarda burjuvaziyle proletarya arasındaki çelişki ve karşıtlıklarda yeterince olgunlaşmamıştı. İşçi sınıfı henüz kendisi için bir sınıf değil, kendiliğinden bir sınıftı, sınıf bilinci gelişmemişti.

İşçi sınıfının kendisi için bir sınıf olması ve sınıf mücadelesinin gelişmesi 1840'lı yılların devrimlerine rastlar. Özellikle Marx ve Engels'in Komünist Manifesto'da açıkça ilan ettikleri gibi işçi sınıfının nihai hedefi olan sınıfların ortadan kaldırılmasıdır. Bu hedefe giden biricik yol proletaryanın burjuva egemenliğini yıkararak kendi egemenliğini ilan etmesidir. Bu, proletaryanın sınıf mücadelesini sonuna kadar götürmesini sağlar. Sınıf mücadelesini sonuna kadar götürmeyi reddedenler, kaçınılmaz olarak marksizm öncesi döneme ve o dönemin eleştirilerine geri dönerler.

Kapitalizmin tarihi emeğin ve doğanın tahrip edilmesinin ve yağmalanmasının tarihidir. Bu süreçte kapitalizmin yarattığı insanlık dışı koşullar, ağır sömürü, proletaryanın içine sürüklendiği sefalet, çalışma koşullarının ağırlığı, ezilen ve sömürülen yığınların gerçekleştirdikleri eylemlerin isyan ve ayaklanmaların üzerinde yükseldiği, beslendiği zemindir. Yeryüzündeki yaşam koşullarını ve yaşamı iyileştirmek, insanileştirmek, insanın, kendisinin de bir parçası olduğu doğayla uyumlu bir yaşam kurması ise proletaryanın, ezilen ve sömürülen yığınların eylemlerinin, isyan ve ayaklanmalarının hedefidir.

İster sağ sapma ister sol sapma olsun her türden oportünizm esas olarak buna, yani proletaryanın, ezilen ve sömürülen yığınların eylemlerinin gücüne inanmaz. Emeğin kendi eylemleriyle ve gücüyle kendisini kurtaracağına; emeğin kurtuluşunun emekçinin kendi eseri olacağına inanmaz, emekçinin gücüne güven duymaz. Proletaryanın gücüne güvensizlik, proletaryanın burjuva egemenliğine son vereceğine güvensizliktir. Oportünizm, proletaryanın sınıf mücadelesini sonuna kadar götürmesine, burjuvazinin egemenliğine zora dayalı devrim yoluyla son verip, kendi kendisini egemen bir sınıf olarak örgütlemesine, yani proletarya diktatörlüğüne karşı çıkar. Oportünizmin politik çizgisi burjuvaziyi devirmek, burjuva egemenliğine son vermek değil, burjuvaziyi ürkütmemek, onunla uzlaşmaktır.

Oysa proletaryanın, emeğin kurtuluşunun yolu devrim ve sosyalizm yoludur. Proletarya devrimci sınıf konumuna uygun davrandığında, burjuvaziyi ve burjuva egemenliği zora dayalı devrim yoluyla devirir, burada durmaz, kapitalizmi yıkararak sosyalizmi kurar. Sınıf mücadelesi sosyalizm koşullarında başka biçimlerde, sınıfların ortadan kaldırılmasına kadar devam eder. Bu nedenle ileri gitmek isteyen bir hareket oportünizme, uzlaşma yoluna sapmadan, proletaryanın devrimci sınıf konumuna dayanmalı, devrim yoluna, devrimci yola başlamalıdır.

Bu iki ayrı çizgi çeşitli biçimlerde işçi sınıfı saflarında kendisine yer buluyor. Bu nedenle altını çizerek belirtmek gerekiyor; eğer işçi sınıfı hareketi işçi sınıfının kölelik durumunu tam ortadan kaldırıncaya kadar sürdürme perspektifiyle davranmazsa, kendi devrimci sınıf konumuna uygun hareket edemez. Bu durumda sınıfın mücadele biçimlerini, örgütlerini ve araçlarını da gerektirdiği gibi kullanamaz. Kurulan işyeri komiteleri ya grev ve direniş komiteleri olarak eylem boyunca sürer ve sonrasında dağılır, ya da sendikalara bağlı örgütler olarak sendikal mücadele araçlarına dönüşürler. Oysa bu örgütler grev ve mücadele örgütleri oldukları kadar sınıfın en geniş, en demokratik örgütlenme araçlarıdır. Sınıf mücadelesini her biçimde sürdürme yeteneğine sahip bu örgütler ayaklanma organları olarak da işlev görürler; devrimin zaferiyle birlikte de işçi sınıfının doğrudan iktidar organlarına dönüşürler. Sadece örgütler değil, eylemler, eylem biçimleri de böyle. Mesela grev; eğer işçi sınıfının burjuvaziye karşı savaş kapasitesini geliştirmesine hizmet etmiyorsa, emeğin kurtuluşu mücadelesinde işçi sınıfının ortak hareketinin örgütlenmesine hizmet etmiyorsa, etkin bir eylem, etkin bir mücadele aracı olamaz. Olsa olsa sendikal mücadelenin, bir tas çorba kavgasının bir aracı olur. İşçi sınıfı hareketinin amacı tam kurtuluş olmazsa, işçi sınıfının korunması ve yaşam koşullarının biraz daha iyileştirilmesi perspektifini aşamaz. Olsa olsa sömürüyü ortadan kaldırmak değil, sınırlamak olur. Tam kurtuluşu amaçlamayan bir hareket düzen sınırlarını aşamaz, burjuvazinin egemenliğine ve kapitalizme son veremez.

İşçi sınıfı politik hareketi olduğunu savunan bir hareket, proletaryanın devrimci sınıf konumuna uygun davranmıyorsa, marksizm-leninizm ilkelerine dayanmıyorsa burjuvazinin ekonomik ve politik egemenliğine son vermeyi ve kapitalizmi yıkmayı hedeflemiyorsa; burada da durmayarak sosyalizmi kuracağını açıkça ilan edip programına koymuyorsa burjuvazinin ideolojik etkisine açıktır. Burjuvaziye karşı, kapitalizme karşı bir tepki hareketinin ötesine geçemeyen, bilimsel ilkeler yerine duygusal çışıklara dayanan böyle bir hareket, burjuvazinin yüzlerce yıllık iktidar deneyimine dayanan politik manevralarıyla baş edemez, ideolojik etkisine girer ve zamanla dağılıp gider.

Gerçek bir işçi sınıfı hareketi, proletaryanın devrimci sınıf hareketidir. Böyle bir hareket bütün bir tarihin getirip önüne koyduğu görevleri yerine getirmek amacıyla hareket eder. Hiçbir koşul altında proletaryanın tam kurtuluşunu; sınıf mücadelesinin nihai hedefi olan sınıfların ortadan kaldırılmasını gözden kaçırmaz. İşçi sınıfının korunması ve yaşam standartlarının iyileştirilmesi uğruna verilen günlük mücadele içinde bile bu döngüye saplanıp kalmadan esas olanı gözeten gerçek bir işçi sınıfının korunması mücadelesi değil, emeğin kurtuluşu mücadelesidir.

Sınıfların ortadan kaldırılmasını gözetmeyen bütün kapitalizm eleştirileri proletaryanın kurtuluşu perspektifine sahip değildir. Devrimci proletaryanın kapitalizme yönelttiği eleştiri, sınıf mücadelesi yoluyla kapitalizmi yıkararak sınıfları kaldırmayı hedeflemelidir. Marksizm leninizmin kapitalizme eleştirisinin son sözü budur.

Berkin Elvan Duruşması Görülüyor

Gezi Ayaklanması sırasında polisin attığı gaz fişegi ile yaralanan ve 269 gün komada kaldıktan sonra yaşamını yitiren Berkin Elvan'ın katilinin yargılandığı davada 3. duruşma, 16 Kasım günü Çağlayan Adliyesinde görüldü.

Adliye, duruşma öncesi ablukaya alındı, 4 farklı arama yapıldı. Duruşmaya Emel ana, Sayfi ana, Emsal ana ve Cumartesi Anneleri de katıldı.

İlk başta, iyileştirilme yapılması istenen Tübitak raporunun aksine kötüleştirildiği söylenerek raporun yeniden iyileştirilmesi ve katil polisin mahkeme huzurunda dinlenmesi talep edildi. Av. Can Atalay, 9. Birliğin tümünün dinlenmesini de talep etti. TRT'ye gönderilen ve incelenmesi istenen TOMA ilgili görüntüler için de TRT'nin verdiği "yeterli teknik imkanların ve uzmanlarının olmadığı ve inceleme yapamayacakları" cevabının da mahkemeye

hakaret niteliğinde olduğunu söyleyen Atalay, buna ilişkin de suç duyurusunda bulunulmasını istedi.

Av Çiğdem Akbulut ise Elvan ailesinin avukatlarının hukuksuzca gözaltına alınmasını ve tutuklanmasını kınadı; gelen raporların dosyaya geç girdiğini ve daha önce UYAP'a yüklenmediği için inceleyemediklerini söyledi. Akbulut, Selçuk Kozağaçlı'nın sözleriyle devam etti, "Düşman ceza hukuku safında olmanızı istemiyoruz. Adil bir yargılama yapılmasını istiyoruz" dedi.

Verilen aranın ardından mahkeme heyeti verdiği ara kararında, olay yerindeki polisler, olay yerinde Berkin Elvan'ın yanında olan kişiler ve Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yanında olan sağlık görevlilerinin tanık olarak dinlenmelerine karar verdi. Hakkında zorla getirme kararı olmasına rağmen duruşmaya gelmeyen polis Celal Büyük hakkında yeniden zorla getirme kararı düzenlenmesine, sanık polisin bir sonraki duruşmaya da SEGBİS aracılığıyla katılmasına karar verdi;bsanın tutuklanmasına ilişkin talepleri yine reddetti.

TOMA görüntüleri ile ilgili iyileştirme talep edilen TRT'nin bilirkişi yetersizliği cevabına ilişkin suç duyurusunda bulunulması talebini de reddeden heyet, duruşmayı 13 Aralık'a erteledi.

Kararın ardından Elvan Ailesi ve avukatları adliye önünde bir açıklama yaptı.

İHD'den Tek Tip'e Karşı Eylemler

İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu, devletin tutsaklara yönelik Tek Tip elbise saldırısı ile ilgili olarak bugün bir basın açıklaması yaptı. İHD'de yapılan açıklamada planladıkları 1,5 aylık eylem programı açıklandı.

"Tek Tip Elbiseye Hayır! Tek Tipleşmeye Hayır! / İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu" pankartı asılan basın toplantısında ilk sözü İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yoleri aldı.

Gülseren Yoleri'nin kısa bir konuşmasının ardından İHD Hapishane Komisyonu adına basın açıklaması okundu. Bu uygulamanın gerek Türkiye'deki yasalara,

gereksiz Türkiye'nin imza attığı uluslararası sözleşmelere aykırı olduğunu söylediği açıklamada, "Bu topraklarda insan haklarının teminatı olarak biz insan hakları savunucuları işkenceye, insan onurunu ve haysiyetini kırıcı her türlü muameleye karşı durduk ve durmaya devam edeceğiz. Tek Tip Elbise Dayatması üzerinden hapishanelerdeki mahpuslara esir muamelesi yapılmak istenmektedir. Bu muameleye karşı çıkmak için pek çok nedenimiz var. İşkence suçtur, suça ortak olma. Şartlar ne olursa olsun, insan haklarını savunalım" denildi.

Bu saldırının aşlında tüm topluma yönelik olduğu üzerine yapılan konuşmaların ardından komisyon eylem takvimini açıkladı ve tek tip gündemde olduğu sürece eylemleri sürdüreceklerini söyledi.

"Spartaküslerden Bu Yana Süren Mücadeleyi Kazanacağız"

Nuriye Ve Semih İçin Dayanışma, Kadıköy'de her Cuma yaptığı eylemleri sürdürürken, Her akşam Yüksel Caddesi'nde yapılan eylemler de yine saldırılar ve gözaltılarla karşılanıyor.

Kadıköy'de 3 Kasım, 10 Kasım ve 17 Kasım günleri yapılan eylemlerde yine "İşimizi Geri İstiyoruz" pankartı ve dövizler açıldı, "Nuriye ve Semih Onurumuzdur", "KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız", "Devrimci Avukatlar Onurumuzdur", "Devrimci Avukatlar Serbest Bırakılsın" sloganları atıldı.

3 Kasım günü yapılan eylemde, açlık grevini ev hapsinde sürdüren Semih Özakça ile canlı telefon bağlantısı yapıldı.

Eylemi yapanlarla bir arada olmaktan ve coşkularını görmekten, mutlu ve heyecanlı olduğunu ve Nuriye Gülmen'in de bu coşkuyu hissettiğine inandığını belirten

Özakça, birlikte bir mücadele yürütüldüğünü ve dayanışma ile bu mücadeleyi kazanacaklarını söyledi, "Öğrencilerimiz, ekmeğimizi, onurumuz için bedelleri göze aldık, bedel ödedik ve ödemeye devam ediyoruz" dedi.

Nuriye ve Semih İçin Dayanışma adına yapılan açıklamayı bu hafta Gamze Yüksel okudu, Nuriye ve Semih'in taleplerinin kabul edilmesi için eylem yapanlara yönelik engelleme çabalarının ise bu dayanışmayı büyütme engel olamayacağını ifade etti.

10 Kasım günü yapılan eylemde ise ilk olarak TİHV İstanbul Sözcüsü Ümit Efe söz alarak, Yüksel Caddesi'nde başlayan "İşimi Geri İstiyorum" eyleminin bir yılı doldurduğunu hatırlattı.

Eyleme katılarak destek veren yazar Temel Demirel ise Nuriye ve Semih'in, Yüksel Caddesi'nde eylemi sürdürenlerin insanlığın kazanma umudunu da yükselttiğini belirterek, "Nuriye ve Semih insan olmaktan kaynaklanan haklarını talep ediyorlar. Onlara bu insani taleplerle başlattıkları bu mücadelede diz çöktüremediniz, diz çöktüremeyeceksiniz. Bizlere de diz çöktüremediniz. Onlar Spartaküslerden bu yana süren mücadeleyi ve kazanma umudunu

ifade ediyorlar. Umudumuzu yitirmedik ve kazanacağız" dedi.

Nuriye ve Semih İçin Dayanışma adına basın metnini Murat Yıldırım okudu, "Bu direniş, yüz binlerce insanı mağdur eden KHK'lere karşı teslimiyeti değil direniş seçmenin gerekliliğini kavratırken halkta da bir umut yarattı. Nuriye'nin başlattığı direniş her direnişte olduğu gibi yeni şeyler öğretti bize" dedi.

Nuriye ve Semih'in tutuklanan avukatlarına yönelik saldırılara değinilen açıklamada, OHAL komisyonu Nuriye ve Semih ile ilgili acil olarak bilgi vermeye acil olarak çağrıldı.

17 Kasım günü yapılan eylemde ise, Nuriye'nin SEGBİS ile bağlandığı mahkemede tahliye edilmemesi protesto edildi. Açlık grevinin 254. gününde olan Nuriye ve Semih'in duruşmasındaki gelişmeler anlatıldı, dosyaya eklenen itirafların verdikleri taban tabana zıt ifadelerle bunun bir devlet komplosu olduğunu ortaya çıktığı vurgulandı.

"Adalet duygusu İktidarın Nuriye ve Semih davasında yürüttüğü siyasi sürece hapsedilmeyecek kadar değerlidir. Bizler Nuriye ve Semih'in devletin cadı avına karşı yürüttüğü hak ve adalet mücadelesini sahipleniyoruz" denilen açıklamada, 27 Kasım'da görülecek olan duruşmaya katılım çağrısı yapıldı.

Kartal'da Eylem Sürüyor

OHAL Kaldırılsın, KHK'lar iptal edilsin eylemi 39. haftasında Kartal Meydanı'nda yapıldı.

Eğitim Sen 5 Nolu Şubenin 39 haftadır her Cuma gerçekleştirdiği oturma eylemi ve basın açıklaması 17 Kasım Cuma günü de devam etti.

Kartal Meydanı'nda 14.00-17.00 arasında oturma eylemi yapan emekçiler, basın açıklamasının ardından eylemi sonlandırdılar

KHK'larla ihraç edilen mimar Alev Şahin, 19 Kasım itibarıyla 192 gündür Düzce'de eylemini sürdürüyor.

İNSANLIĞIN GELECEĞİ VE SOSYALİZME DAİR

İ.GEVAT ÇETİNER

Robotların “yapay zeka” ile buluşması, bu teknolojinin başta sanayi ve hizmet sektörü olmak üzere bir çok alanda kullanılmaya başlanması ve giderek evlerimizimize girilmesiyle birlikte, insanlığın geleceğine dair sorular yeniden gündeme geldi.

Bu sorular içerisinde iki tanesi öne çıkıyor. Birincisi, istihdamın nasıl etkileyeceği. İkincisi, “yapay zeka” teknolojisinin, düşüncenin modelleştirilmesinin yolunu açarak, robotların dünyayı ele geçirmesine olanaklı hale mi getireceği sorularındır.

İlkinden başlayalım. Toplumun kapitalist örgütlenmesinin sınırlarını aşamayanların, istihdam konusunun gündeme alınmasının en önemli nedeni kuşkusuzdur ki, işsizlik ve bunun sonucunda yaşanacak toplumsal sorunlardır. Burjuva dünyanın bu çerçevedeki tasavvurunu, bilim kurgu filmlere yansıyanlardan görürüz.

Bu sürecin tarihsel arka planına baktığımızda, makinelerin, insana olan gereksinimi her geçen gün azaltması ve makineler geliştikçe başlarında da insana ihtiyaç duyulmaz oluşu, insanları hep ürpertmiş hatta teknoloji düşmanlığı doğurmuştur.

Oysa sanayi devriminin yaşandığı yıllardan bu yana, en azından 2000’lerin başına kadar görülmüştür ki; teknoloji bazı iş alanlarını ortadan kaldırmasına karşın yeni iş alanları yaratmıştır hep. İktisatçı Schumpeter bunu “yaratıcı yıkım” olarak tanımlar. Kapitalist gelişme, bu temel üzerinde sağlanabilmiştir. Üretim ve istihdam, değişime uygun olarak yeniden ve yeniden örgütlenmiştir.

Bu yüzden sibernetiğin önemli isimlerinden olan Norbet Wiener’in 1949’larda, otomasyonun istihdamda kapitalist sistemin üstesinden gelemeyeceği bozulmalara yol açacağı iddiası ve 1960 ile 1990’ların başındaki benzer iddialar itibar görmemiştir.

Peki ama 90’ların sonundan itibaren bu iddianın yeniden gündeme gelmesini sağlayan ne oldu?

Başta ABD olmak üzere İspanya ve diğer emperyalist ülkelerde yani teknolojik ilerlemenin en ileri olduğu ülkelerde işsizlik ve tüketim yetersizliği gibi sorunların çözümlenemeyişi, gözlerin bir kez daha otomasyona çevrilmesine neden oldu. Durumu anlamaya yönelik yapılan ve 2000-2010 arası kapsayan araştırmalara göre ABD’de yeterli iş yaratılmamakta. Yeni iş imkanlarını doğuş hızı, geçmiş on yılların çok gerisinde kalmakta.

90’lardan sonra otomasyonun sıçramalı gelişim gösterdiği dikkate alınınca, şu sonuca ulaşıyor: Otomasyon çok hızlı gelişmesine karşın, bunu karşılayacak yeni iş alanları yaratıcı sonuçlar doğurmuyor. Bunu biraz daha açmakta fayda var.

1980’lerde bilgisayarlar, muhasebe,

Başta ABD olmak üzere İspanya ve diğer emperyalist ülkelerde yani teknolojik ilerlemenin en ileri olduğu ülkelerde işsizlik ve tüketim yetersizliği gibi sorunların çözümlenemeyişi, gözlerin bir kez daha otomasyona çevrilmesine neden oldu. Durumu anlamaya yönelik yapılan ve 2000-2010 arasını kapsayan araştırmalara göre ABD’de yeterli iş yaratılmamakta. Yeni iş imkanlarını doğuş hızı, geçmiş on yılların çok gerisinde kalmakta.

90’lardan sonra otomasyonun sıçramalı gelişim gösterdiği dikkate alınınca, şu sonuca ulaşıyor: Otomasyon çok hızlı gelişmesine karşın, bunu karşılayacak yeni iş alanları yaratıcı sonuçlar doğurmuyor.

büro işleri ve sanayide basit tekrara dayalı işlerin yapımını üstlenmeye başlamıştı. Bu durum, bu alanlarda istihdamın düşmesine neden oldu. Fakat bu sorun, 1) insanların daha çok tasarımı ve yaratıcı tasarımı gerektiren alanlara (hem de yeni teknolojiyi de yardımcıları kılarak) yönelmeleriyle 2) Birinciyi oranla daha geniş-büyük işgücünün, hizmet sektörüne; yani basit tekrara dayanmadığı için otomatikleştirilmesi sağlanamamış olan alana yönelmesi ile aşıldı. Böylece teknolojik gelişim, üretim ve tüketim dengelenebildi.

Burada bir parantez açıp şunu da belirtelim. Bu, ücretlerdeki inanılmaz kötüleşme pahasına oldu. 1950-1980 arasında verimlilikle ücretler arasında birebir gelişim sağlandığı yani ikisinin de %100 arttığı görülür. Fakat otomasyonun yaygınlaşmaya başladığı 1980’den sonra, verimlilik hızla artarken ücretlerin neredeyse hiç artmadığı görülür. 1980-2010 arası verimlilik %154 artarken, ücretler %13 artmıştır. Parantezi burada kapatıp devam edelim.

1990’ların sonlarından itibaren ise, teknolojinin sadece basit ve rutin işleri devralmadığı görülüyor. İnsanın üretimde

bulunduğu neredeyse her pozisyona talip oluyor. Hem yaratıcılık gerektiren hem de basit ama rutin olmayan sektörleri de hedefliyor.

Bankalar giderek daha fazla şubesizleşmeye, insansızlaşmaya yöneliyor. Günümüzde gelişen cep telefonları ve internet bankacılığının, banka şubelerine dolayısıyla çalışanlarına gerek bırakmadığı herkes tarafından görülüyor aslında.

Sadece bu alanda değil. Teknolojiye dayanarak saatte 360 hamburgeri müşterilerine sunabilen mağazalar var ABD’de. 1.8 milyon işçiyi çalıştıran McDonalds’ın bu teknolojiye geçtiğini düşünün. Japonya’da 200’ü aşkın şubesi olan bir restoran tamamıyla otomasyona geçmiş durumda. Sipariş alımı, servis, masa temizliği, ücret tahsilatı yani her şey otomasyon üzerine kurulur. Ve restoranda, müdüre dahi ihtiyaç duyulmuyor.

Perakende sektöründe de benzer bir gelişme var. Aklımıza gelecek tüm kişisel tüketim ürünleri dahil olmak üzere her şey internet ortamında alınıp satılabilir. Bu, başlarda herkesin bireysel uğraşı, yeni pazarlama alanı gibiydi. Ama zamanla Amazon, Ebay, Alibaba, Netflix gibi büyük internet mağazaları ortaya çıktı. Bu durum başta aynı iş ve istihdamın başka tarzda örgütlenmesi, merkezileşmesi olarak algılandı. Ama durum böyle değil. Devasa sanal mağazalar, devasa ambarlara sahipler. Ve bu ambarlardaki her işi robotlar aracılığıyla insansızlaştırıyorlar. Halen geleneksel çalışma tarzını sürdüren büyük mağazalar bile, örneğin ABD’li Walmart gibi, insansızlaşmaya yönelik adımlar atıyorlar. Örneğin kasiyeri gereksiz kılan cep telefonu ile ödeme gibi. Ki bu ve başka biçimler, Türkiye’deki çeşitli mağazalarda kullanılmaya başlandı.

Robotların küçük ölçekli işletmelerde de kullanılabilir şekilde tasarlandığını görüyoruz. Böylece daha küçük sermayeye sahip işletmeler de yüklenme, indirme, sıralama, paketleme, taşıma, etiketleme gibi işlerde robot kullanımına yöneliyor. Ve bu robotlar, çoklu ve karmaşık işleri yerine getirebilmeleri için yeniden ve yeniden kodlamaya, programlamaya ihtiyaç duymuyorlar.

Teknolojik gelişim, basit ama rutin olmayan alanları bu şekilde insansızlaştırdığı gibi; kendini bu gelişmelerden muaf zanneden kafa emeğine dayalı alanlara da göz dikmiş durumda. Robot artı “yapay zeka”, insanlığı ele mi geçirecek sorusunu sorduran da bu alanda görülen gelişmeler. Bu alanda neler oluyor?

Örneğin haber siteleri, yazılı basının yeni bir biçimi sanılıyordu. İnceleme, araştırma, yorum yazılan kağıtta değil de, dijital ortamda varolacak gözüyle bakılıyordu. Ama programcılık öyle bir boyuta vardı ki, internetteki verileri inceleyen, sınıflayan, analize tabi tutan ve hatta bunların ötesine geçip, yorumlayarak makale üretebilen yazılımlar mevcut. Ve yetkinleştiriyorlar. Bu makaleler Forbes dahil birçok

dergide yer buluyor.

Uluslar arası hukuk büroları, hukuk danışmanlığı için üretilmiş “yapay zeka”nın robotlarla somut davalar üzerine birlikte çalışıp savunma stratejileri üretiyorlar.

Finans kurumları, başta borsa işlemleri olmak üzere bir çok mali işlemlerde insandan daha çok bu yazılımların analiz ve kararlarına güvenerek işlemler yapmaktadırlar.

Raylı sistemlerde (basit ve rutin olduğu için) uzun yıllardır kullanılan otomatik pilot uygulaması; basit ama rutin bir akışa sahip olmayan karayolları için hayata geçiriliyor artık. Şoförsüz taşıtlar yaşamın bir parçası olma yolunda.

Belki de kendini en korunaklı alanda sayan doktorların geleceği dahi tartışma konusu oluyor artık. Cep telefonu üzerinden kan tahlilleri, göz muayeneleri ve ameliyathaneleri ele geçirmeye başlayan robotik cerrahi.

Tüm bunların ışığında yenilersek; bu güne kadar teknolojinin gelişimi ile kafa emeğine dayanan sektörlerle ve ağırlıklı olarak hizmet sektörüne yönelmiş olan iş gücü, şimdi bu alanlardan da kovuluyor.

Böylece sanayi devriminden bu yana yaşanan, teknolojinin bazı işlevi devralırken yeni iş alanları ayartması şeklindeki denge bozuluyor. Şüphesiz bu, insan emeğinin üretimden tamamen dışlanacağı anlamına gelmiyor. İnsana olan ihtiyacın geçmiş yıllarla kıyaslanamayacak hızla azalmakta olduğu ve bunun sonucu olarak iş bulma, üretime dahil olma, kapitalist özel mülkiyet ilişkileri içinde yaşamını ikame ettirme zeminini kaybeden emekçilerin sayısının daha hızlı artacağı anlamına geliyor.

Üretim araçlarından arındırılan ve hayatta kalabilmek için emek-gücünü satmaktan başka hiç bir şeyi bırakılmayan insanlar; şimdi de emek-gücünü de satamayacakları bir döneme giriyorlar. Bu, yaşamdan kovulmaktır.

Burjuva entelektüelleri bu sürecin kendilerini, 1800’lerde tüm Avrupa’yı kasıp kavuran toplumsal başkaldırı ve ayaklanmalara adını yazdıran açlık ordusu ile karşı karşıya bırakacağını biliyorlar. Ve daha önemlisi, 1800’lerden farklı olarak, gelişen bu süreçte dair çözüm önerisi dahi üretmiyorlar. Burjuva dünyanın gelecek tasavvuruna yansıtan filmlerde, romanlarda öngörülen tek ses var: Azınlık için felaket. Bir çözüm üretilemeyeceği, mümkün değil. Çünkü burjuvazinin karşısına dikilen, üretici güçlerin ulaştığı devas düzey ve daha önemlisi bu düzeyin ivmelenerek gelişmesi. Çünkü kapitalist özel mülkiyete, pazar ekonomisine, artı-değer sömürüsüne sadık- bağlı kalarak bu üretici güçlerle başedilmesi mümkün değil. Çözüm bulamadığı içinde, üretici güçlerin gelişimini baskılamaya çalışıyor -ama bu mümkün değil-, zor aygıtını yetkinleştiriyor, faşizmi gündeme getiriyor vs.

İnsanlığa tek çıkış yolu önerenler ise marksistler. Marksistler, bilim ve teknolojiyi korkulmamasını; aksine daha fazla geliştirilip insan yaşamının tüm alanlarında daha etkin hale getirilmesini istiyorlar. Bu sayede bir yandan insanlığın tüm ihtiyaçlarının karşılanabileceği üretkenlik

Üretim araçlarından arındırılan ve hayatta kalabilmek için emek-gücünü satmaktan başka hiç bir şeyi bırakılmayan insanlar; şimdi de emek-gücünü de satamayacakları bir döneme giriyorlar. Bu, yaşamdan kovulmaktır.

Burjuva entelektüelleri bu sürecin kendilerini, 1800’lerde tüm Avrupa’yı kasıp kavuran toplumsal başkaldırı ve ayaklanmalara adını yazdıran açlık ordusu ile karşı karşıya bırakacağını biliyorlar. Ve daha önemlisi, 1800’lerden farklı olarak, gelişen bu süreçte dair çözüm önerisi dahi üretmiyorlar. Burjuva dünyanın gelecek tasavvuruna yansıtan filmlerde, romanlarda öngörülen tek ses var: Azınlık için inanılmaz güzel yaşam ama kitleler için felaket. Bir çözüm üretilebilmesi de mümkün değil.

düzeğine ulaşılırken diğer yandan da bu üretkenlik için gerekli emek zamanını alabildiğine azalacağını söylüyorlar. Bunlar, sadece küçük bir azınlık için değil tüm insanlık için alabildiğine güzel hayat anlamına geliyor.

Bunun önünde duran tek engel, kapitalist özel mülkiyet ve bunu korumak için organize edilmiş devlet aygıtıdır. Yüzyıllık mücadele deneyimine sahip devrimci proletarya, tarihin en büyük yıkım gücüne sahip olan açlık ordusuna önderlik ederek bu engeli kaldıracağına kuşku yoktur. Çünkü insanlık her zaman ileriye doğru gider.

Nuriye ve Semih Yargılanmaya Devam Ediyor

Nuriye Gülmen, Semih Özakça, Acun Karadağ ve Veli Saçılık’ın yargılandığı davanın 4. duruşması, 17 Kasım günü Ankara Adliyesi’nde görüldü.

Semih Özakça’nın tekerlekli sandalye ile geldiği duruşmada, açlık grevinin 179. gününde olan Esra Özakça da kolu sargıda geldi. Nuriye Gülmen de hastaneden SEGBİS ile duruşmaya bağlandı. Ve tutuklandığından bu yana ilk kez ekrandan da olsa görülebildi. Semih gibi Nuriye de salonda alkışlarla karşılandı.

Nuriye, herkesi selamlayarak ve dayanışmaya teşekkür ederek başladı konuşmasına, kapsamlı bir savunma hazırladığını ancak mahkemeden “kaçırıldığı”, duruşmaya çıkarılmadığı için savunmasını yapmayacağını, ancak kendini anlatacağını söyledi.

Numune Hastanesi’nde çok sağlıksız koşullar altında kaldığını anlatan Nuriye, akademisyen olarak çalıştığı üniversiteden atılışını, eyleme başladığını ve kimsenin talimatla “aç” kalamayacağını söyledi. KHK’lara karşı verdikleri mücadeleyi, Yüksel Caddesi’ndeki eylemlerini, gözaltı ve tutuklanmalarını da anlatan Nuriye, cezaevinde en azından güneşi görebildiğini, hastanede her şeyden uzak tutulduğunu, tuvalette dahi izlendiğini, yatağa bağlanmak istendiğini anlattı.

Nuriye’nin konuşmalarının ardından avukatları ile mahkeme he-

yeti arasında bunun bir savunma olup olmadığı, hakimnin bu koşullarda Nuriye’ye soru sorup soramayacakları tartışıldı.

Ardından Eskişehir’den Fatih Solak, Nuriye aleyhinde ifade ver-

mek için SEGBİS aracılığıyla bağlandı, Semih ve Nuriye’yi tanıdığını anlattı.

Ve savcılık “Deliller toplanmıştır” diyerek esas hakkında müta-laa verdi, “Acun Karadağ hakkında dava açıldı. Eylem ve protestoların DHKP-C talimatıyla gerçekleştirildiği belirtirse de OHAL ile KHK’ları eleştirel yazılar yazdığından, örgüt üyesi olduğuna dair delil olmadığından ayrı ayrı beraatına karar verilmesi; Semih Özakça’nın örgüt talimatı ile eylem yaptığı anlaşıldığından TCK 220/7 maddesi gereği cezalandırılmasına, diğer suçlardan beraatını talep ediyoruz; Nuriye Gülmen’in eylemlerini örgüt talimatıyla gerçekleştirdiğini, çakmak gazı ve torpille patlayıcı hazırladığından, örgüt üyeliğinden 1 kez TCK 314/2 maddesi gereği cezalandırılmasına, tutukluluğunun devamına karar verilmesini” karar verilmesini talep etti

Semih Özakça ve Acun Karadağ karara itiraz etti, Nuriye Gülmen ise henüz savunma yapmadığını, avukatlarıyla görüşmediğini söyleyerek itiraz etti.

Nuriye yeniden hastaneye götürülürken, dışarıda mahkemeyi takip edenler Sıhhiye’de oturma eylemi yaptı, polis tomalarla tazyikli su ile saldırarak dağıttı.

Ulaştırma Bakanı Müjdeyi Verdi:
"Bundan sonra benzinin litre fiyatına zam yok,
litreyi azaltacağız..." Zaytung

Beyoğlu Belediyesi'nden zorunlu açıklama:
"Halı saha ayakkabısı kiralama uygulamamız
yoktur..." Zaytung

SOÇİ DOLAYIMIYLA ULUSLARARASI GENÇLİK HAREKETİNE GENEL BİR BAKIŞ

Argeş Soran

Soçi'de Uluslararası Gençlik Konferansı düzenleniyor. Orada olup, bu heyecanı bizzat yaşayan yoldaşlar, konferansa dair daha canlı görüşlerini aktaracaklardır. Ama orada olamayan, dünyanın dört bir yanında bir devrimci ve komünist gençlik üzerinde de müthiş bir coşku ve heyecan yaratan gençliğin kapitalizme karşı bu büyük gövde gösterisinden, uluslararası konferanstan yansıyan fotoğraftan hareketle dolaylı ve genel bir değerlendirme yapmak mümkündür.

Yaklaşık 60 yıllık tarihe sahip bu oluşum, bütün dünyada dün olduğu gibi bugün de gençliğin tüm enerjisi ve yaratıcılığının devrimden ve komünizmden yana olduğunu gösteriyor. İlk fotoğrafın anlamı şudur: Dünya gençliğini kazanmış, dünyayı temelden sarsacak komünist düşünce ve devrimi hiçbir güç yenemez! Ama komünizm düşüncesiyle donanmış dünya işçi ve emekçi gençliği proletaryanın önderliğinde sınıfsız ve sömürsüz bir dünya yaratabilecek güçtedir.

Gücümüz bazen bizim daha ayırıcılığımıza varamadığımız ölçüde büyük. Etkimiz bunun kat be kat üzerinde ve yaygın. Bunu birçok defa şu veya bu olayda gördük ve deneyimledik. Dünyanın bir çok yerinde gençlik hareketi kitlesel, canlı ve yıkıcı bir tarzda geliyor.

Gençliğin devrimci hareketinin geldiği düzeyin anlaşılması için on yıllardır devam eden karşı saldırıya bakılmalı. Bugüne kadar ulusal, uluslararası burjuvazi tarafından hareket büyük saldırı dalgalarıyla karşılandı. 21. yüzyılın başından bugüne devrimci ve komünist gençlik, devrimin diğer bileşenleriyle birlikte, burjuva terörün her türüyle sınılandı. Bu bütün ülkelerde sürekli ama özgün koşullar ve şiddette böyle oldu. Katliamlar, zindanlar, işsizlik, geleceksizlik vb. Bütün bun-

lara rağmen hareket büyüyerek devam ediyor. Büyüyüp güçlendikçe saldırın dozajı da artıyor.

Gençlik hareketinin uzun yıllara yayılan bu sınavı, hareketin karakterini sağlamlaştırmış, yenilmez kılmıştır.

Kısa süre önce Avrupa'yı yeniden ateş topuna çeviren "G-8 Zirvesi" eylemleriyle, Avrupa'nın birçok yerinden gençlik Almanya'da günlerce sokakta polisle çatıştı. Eş zamanlı olarak dünyanın bir çok yerinde devrimci eylem ve etkinlikler düzenlendi.

21. Yüzyılın "Hamburg Barikatları" yaratıldı. Ama burjuvazi için asıl korkutucu olan, devrimci kitle hareketinin artık barikatlar arkasında değil, her yerde olması, ulaşılabildiği her yer etkisi altına alması, uluslararası ölçekte devrimci bir uyum yakalamış olmasıdır. Bütün bunların ortasında sıkışmışlık, burjuvazinin hareket marjını oldukça kısıtlıyor. Uluslararası Komünist Gençlik Hareketinin düzeyi budur, daha aşağısı değil. Soçi, hareketin yerel değil, enternasyonal olduğunu gösterdi. Bunun maddi temelleri vardır. Bu, gençliğin devrimci kavgasının, proletarya ile burjuvazi arasındaki küresel iç savaşın bir parçası olmasından ileri gelir. Bu savaşın ulusal fenomeni biçimseldir, özü proletaryanın toplumsal (evrensel) kurtuluşu, burjuvazinin uluslararası egemenliğinin

alaşığı edilmesidir. Dünya devrimci ve komünist gençliği zorunlu olarak, bu savaşta kardeşleşir. Ancak toplumsal kurtuluş hedefiyle verilen savaşım, evrensellik sağlayabilir. Bu da ancak proletaryanın devrimci önderliğinde verilebilir.

Küçük burjuva sol

bu nedenle, yani toplumsal kurtuluş hedefiyle değil, günlük kazanım ve kotarmalarla uğraşıp durduğu için gençlik hareketini daraltır, sınırlar kısırlaştırır. Bununla o, gençliğin uluslararası savaşında birliği ve dayanışmasını küçümser. Çünkü bu çevreler için sorun kapitalist toplumsal düzen değil, kapitalist toplumsal düzenin sorunlarıdır. Bundan dolayı -nesnel ya da öznel olması fark etmiyor- proletaryanın toplumsal kurtuluşunu öteleyerek, burjuvaziye hizmet eder.

Özellikle Sovyetler Birliği'nin '90'daki geri düşüşüyle kendilerine kıs-

men alan bulan bu hareket ve düşünceler popülerleştirdi. Bir dönem gençlik içinde de belli yankıları oldu. Bu çevreler devrimci olan "günahlarından" arınmak için çabaladılar. Dünya komünist ve devrimci gençliğinin deneyimlerinden kendilerini soyutlayıp, bunları "kara liste"ye aldılar. "Artık bu yol ve yöntemler denenmişti, bak işte işçilerin devleti de yıkılmış, yenilmiştir; bunların bizi bir yere götürdüğü de yoktu kuşkusuz!" Böylece tarihin ilk sosyalist devletine sövüp saymayı, marksizmin leninizmin devrimci özünü tahrip etmeyi marifet edindiler. Özellikle Avrupa gençlik hareketi içinde yer eden bu anlayışlar, dünyanın bir çok yerinde yüzünü düzene dönmüş çevreler tarafından sahiplenildi.

Avrupa'da ve bizdeki bu küçük burjuva sol çevrelerin özü buna dayanır; "Devrim yenilmiştir, sosyalizm yenilmiştir, öyleyse aynı yolu tekrara ne lüzumdu!" Gerçek durum böyle miydi? Elbette hayır! Sosyalizmin geri düşüşüne rağmen, 90'lar, devrimci gençlik hareketinin eylem ve etkinlikleriyle sarsılıyordu. Birçok yerde "umutsuz ve yığınlar takımına" nispet edercesine devrimci ayaklanma ve patlamalar baş gösteriyordu. Tarih hiç olmadığı kadar canlı iş-

liyordu. Ekim Devrimi ve Sovyet sosyalizminin "hayaleti" her yerdeydi. Ekim Devrimi her şeyiyle gençliğin devrimci kavgasına sirayet ediyordu. Soçi Konferansının teması, 100. yılında Ekim Devrimi. İşte irdelenmeye değer diğer yön.

Kendisiyle birlikte, proleter devrimler çağının fitilini ateşleyen Sovyet Sosyalist Devrimi, tarihin ilk işçi iktidarını yarattı. Burjuvaziye karşı devrimci sınıf savaşında dünya proletaryasına büyük bir itilim ve dayanak oldu. Proletaryanın bu büyük şahlanışı ve zaferi, dünya gençliğini derinden etkiledi.

19. Yüzyıl sonlarından başlayıp, 20. yüzyıl başlarında belirli bir düzey yakalayan komünist gençlik hareketi (Stuttgart Uluslararası Gençlik Konferansı -1907) Özellikle 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı sürecinde oportünist, şovenist akımın etki alanına alınmak istendi. Savaş sürecinde devrimci gençlik bu eğilime karşı koydu. (Berlin Uluslararası Gençlik Konferansı ve Uluslararası Gençlik Günü - 1915) Ekim Sosyalist Devrimi, Devrimci Marksizmin, bu oportünist eğilim karşısında kesin zaferini beraberinde getirdi. Devrimci tarzda savaşım her alanda olduğu gibi gençlik hareketinde de etkisini ve gücünü sarsılmaz kıldı. (Komünist Gençlik Enternasyonal) Devrimci olan gençlik hareketinde bugün de egemendir. (Soçi Uluslararası Gençlik Konferansı)

Fidel ve Che'ye adanan bu konferans, onların güçlü devrimci çekim kuvveti etkisindeki bu 20 bin genç ve dünyanın her yerinde temsil ettikleri milyonlarca bir kez daha gösterdi ki; KAZANAN DEVRİM OLACAKTIR! Soçi'nin en net mesajı budur.

Antakya'da Uluslararası Gençlik Festivalini Anlattık

19.Uluslararası Gençlik Festivali Aktarım Etkinliği, 4 Kasım Cumartesi Hatay Eğitim-Sen Antakya Şubesi'nde gerçekleştirildi.

Etkinlik, gençlerin gelmesi ile saat 14.00'te, insanları dünyayı insanlıkla tanıştırmış Sovyet devrimcileri ve bu insanlığı dünyanın birçok noktasına götürmek isteği ile bu uğurda ölümsüzleşmiş devrimciler için saygı duruşuna davet etmesiyle başladı.

Saygı duruşunun ardından 19.Uluslararası Gençlik Festivaline katılan arkadaşlarımızın çekmiş oldukları fotoğraf ve videolar ile hazırlanmış bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Gösterim sırasında insanların merak ve heyecanı, aktarıma dair merakı arttırdı.

Ardından anlatımlarını yapmak üzere 2 arkadaşımız söz aldılar, festivalde yaşanan gelişmeleri kronolojik bir sıralama ile aktardılar.

Anlatımlardan bazı başlıklar da şöyle: Festival alanına girişler ve bu girişlerde giysilerinde ve flamlarında orak-çekiç olması ve bunun sosyalizmi simgeliyor oluşu üzerine sıkıntılarını yaşadığı;

Kapitalist devletler tarafından festivalin

anti-kapitalist, anti-emperyalist içeriğinin boşaltılmaya çalışıldığı, bu nedenle devrimci kurumlar ile birlikte eylem yapıldığı;

Festivalde yapılan paneller;

Standımıza olan ilgi; Geliştirilen enternasyonal ilişkiler anlatıldı.

Festival içeriği ile ilgili yapılan aktarımlar sonucunda arkadaşlarımız değerlendirmeler yaptılar.

Bu değerlendirmede dünya gençliğinin bir buluşma noktası olan bu festivalin içeriğinin boşaltılması ve yönetiminin kapitalist devletler tarafından ele geçirilmesi neticesinde, niteliğinin azaldığı ortaya kondu.

Bu gelişmeler sonucunda Sovyetlerin dünya devrimci gençliğine mirası olan bu festivalin kapitalist ve reformistlerden alınması için enternasyonal çalışmalarının başlaması gerektiği ortaya konuldu.

Arkadaşlarımızın yaptığı anlatımların ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde gelen sorulara sadece anlatım yapan arkadaşlarımız değil, etkinliğe katılan bütün insanlar cevaplar vererek etkinliğin genişlemesini sağladılar.

Bu bölümden sonra etkinliğimiz toplu sonuç konularak bitirildi.

**EKİM YAŞADI
EKİM YAŞIYOR
EKİMLER YAŞANACAK**

Devrimci Öğrenci Birliği/ Antakya

Denizlerin Yoldaşları Uluslararası Gençlik Festivalini Anlatıyor

Bu yıl 19.su düzenlenen Uluslararası Öğrenci Ve Gençlik Festivali, Ekim Devrimi'nin 100.yılı nedeniyle Rusya Sochi'de gerçekleşti. Bizler de Devrimci Öğrenci Birliği olarak enternasyonalist bağlar kurmak amacıyla bu festivale katılmıştık.

Festivaldeki deneyimlerimizi aktarmak için 19 Kasım Pazar günü Adana'da saat 13.00'da Ahad-der'de bir sunum düzenledik. Sunumumuz dünya devrim tarihinde iz bırakan devrimcileri selamlayarak ve onlar için saygı duruşunda bulunarak başladı. Ardından festivaldeki eylemler, paneller, stantlar, etkinlikler üzerine bir slayt gösterimi yapıldı.

İlk konuşmacı, festivalin tarihçesi ve festivalin içeriğinin boşaltılmasıyla ilgili bir sunum yaptı. Bu sunumda 1945 yılında kurulan Uluslararası Gençlik Federasyonu'nun o günden bugüne diğer ülkelerde festivaller düzenlediğine değindi. Bu festivallerin amacının sosyalist gençliğin birbirini tanıması ve mücadele birliğinin kurulması olduğunu söyledi; bu amaçla yola çıkan festivalin maruz kaldığı karşı-devrimci saldırılarından bahsetti.

Sunumda yer alan diğer konuşmacı ise festivalin içeriğinden ve festival boyunca yapılan etkinlik ve eylemlerden bahsetti. Festivalde Fidel Castro, Che Guevara, Lenin gibi devrimci kahramanlara büyük bir ilgi gösterildiğini gözlemlediğini anlattı.

Ardından paneller üzerine konuşma yapan diğer arkadaşımız, festival süresince katıldığımız panellerin içeriği hakkında bilgi verdi ve festivalin sonuç bildirgesini aktardı.

Bunlardan sonra hep birlikte festivaldeki etkinliklere dair hazırladığımız videoyu izledik. Son konuşmacı ise enternasyonalizmin önemine ve festivalde komünist hareketlerle kurduğumuz bağlardan bahsetti.

Sunumumuz, soru-cevap kısmıyla canlı bir şekilde bitti. Sunumdan sonra sunumumuz katılan arkadaşlarla festival ve Türkiye gündemi, gençliğin yaşadığı sıkıntılar üzerine sohbet ettik.

Etkinliğimiz şiir ve müzik dinletisiyle sona erdi.

**EKİM DEVRİMİNİN 100. YILINDA
YENİ EKİMLER İÇİN HAREKETE!**

Devrimci Öğrenci Birliği- Adana

**Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, "Şeytanla mücadele eğitimi" verecek akademisyenler arıyor...
Zaytung Değildir**

Denizleşen Bir Gençliği Yaratalım

**Bu türkü diyor ki, "Korkumuz yok!
İnmedi bir gün bile gözlerimize
bir kış akşamı gibi karanlığı korkunum."**

Devrimci Öğrenci Birliği olarak eğitimde gericileşmeye, eğitimin piyasalaştırılmasına, gençliğin geleceksizleştirilmesine karşı üniversitelerde, liselerde, sokaklarda mücadeleyi büyütüyoruz. Parasız, bilimsel, anadilde eğitim; özerk, demokratik üniversite talebiyle mücadelemizi bir kampanya ile güçlendiriyoruz. Bu kampanyada her ilerici, demokrat, bilimi savunan genç sorumluluk alabilir, sen de bu kampanyada yer alabilirsin.

-Grafik tasarımı konusunda bize yardımcı olabilirsin,
-Üniversite, lise, sokaktaki çalışmalarımızda sorumluluk alabilirsin.
-Eğitimde gericileşmeye karşı bilimi savunmak için, yayınlarımıza, fanzinlerimize yazı hazırlayabilirsin.

Olağanüstü günlerden geçiyoruz. Yaşadığımız topraklar yangın yeri, gericilik almış başını gidiyor, gericilik toplumun her safhasında, devletin her hücrelerinde. Dinci-faşist iktidar toplum üzerinde egemenliğini sürdürmek, sermayenin bu topraklardaki egemenliğini devam ettirebilmek için işçileri, emekçileri, gençleri yani toplumun her gözenegini bir mengene gibi sıkıyor. OHAL bahanesi ile ardi arkası kesilmeyen KHK'larla binlerce ilerici akademisyen, öğretmen meslek-

rinden edildi. Boşalan kadrolar her türlü gerici unsur ile doldurulmaya çalışılıyor. Üniversitelerde bilim adına hiçbir şey üretilmiyor, varsa yoksa sermayenin daha fazla kar edebilmesi. Piyasalaşmış, bayağılaşmış bir akademi dünyası, polis, gerici-faşist güçler, ögb kıskacında ablukaya alınmış okullar. Dindar ve kindar bir nesil yaratmaya söz vermiş iktidar, ilkokuldan itibaren okullarda cihat eğitimi vermeye başladı, evrimi ders kitaplarından kaldırdı, okulları tarikatlara peşke çekti, binlerce lise imam-hatipe dönüştürüldü. Kadınlara yönelik baskıların, saldırıların haddi hesabı yok, Her yerde yok sayma, taciz, te-cavüz. Biz gençlik ise geleceksizlik, işsizlik, yaşamın dışına atılma ile çevrelenmişiz.

İşte tüm bu olan bitenin içinde gençliği baskı altında tutmak, üniversiteyi sermayenin arka bahçesi haline getirmek için kurulan darbe ürünü bir kurum olan YÖK duruyor. YÖK'e karşı mücadele tek başına yeterli mi? Toplumsal olarak çürüyen, çürüdükçe saldırganlaşan sermaye sınıfı ve onun temsilcileri, hamileri sadece okul sınırlarına hapsolmuş bir mücadele, eğitim sistemi sorununu çözmeye yetmeyecektir. Parasız, bilimsel eğitim, demokratik, özerk üniversite talepleri ancak emekçilerin iktidar mücadelesi ile örtüşürse anlamlı olur.

Liseli, üniversiteli gençlik, genç kadınlar;
Geleceksizlik, umutsuzluk, gericilik içinde yaşamaya bırakıldığımız bu günlerde parasız, bilimsel, anadilde eğitim mücadelesini okul sınırlarından, amfilerden yükseltme zamanı! Sessiz kaldığımız, beklediğimiz her gün, her dakika dinci-faşist iktidarın yaptıklarını onaylamak demektir. Özerk-demokratik bir üniversitenin, bilimsel eğitimin gerçekleşmesinin yolu gençlik olarak okul koridorlarında, sokakta işçilerle, emekçilerle birlikte mücadeleyi yükseltmemizden geçiyor. Yok saymaya, geleceksizliğe karşı, Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) olarak sizlere sesleniyoruz. Kindar ve dindar bir nesil yaratmak isteyen nesillere karşı Denizleşen bir gençliği yaratalım.

**YAŞASIN DEMOKRATİK-ÖZERK
ÜNİVERSİTE MÜCADELEMİZ!
KAHROLSUN FAŞİZM!
GENÇLİK GELECEK, GELECEK SOSYALİZM!
DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ (DÖB)**

Özgürlüğümüz Ve Geleceğimiz İçin Ayaktayız

YÖK protestosu, bu yıl 8 Kasım'da İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsünde Ana Kapı önünde gerçekleşti.

Polis tarafından üniversite abluka altına alındı, öğrencilerin Fen-Edebiyat kampüsünden gelişine izin verilmedi. Çeşitli noktalarda da öğrencilerin çantası arandı.

Tüm baskılara rağmen öğrenciler Kampüs önünde toplandı ve eyleme başlandı. İlk olarak bugün üniversiteye öğrencilerin alınmaması protesto edildi. "Biz okula bilim için giriyoruz, eğitim almak için giriyoruz ama onlar sorgulayan gençleri istemiyorlar, bu yüzden okula bizleri almak istemiyorlar. Gençlik olarak bunu kabul etmiyoruz. Referandum sürecinde gençliğin yüzde yetmiş hayır dedi, gençlik faşizmi istemiyor. Yandaş rektörlere, faşist çetelere, geleceğimizi elimizden alanlara karşı bir kez daha hayır diyoruz" denildi.

Beyazıt'taki eyleme sadece İstanbul Üniversitesi öğrencileri değil, Marmara Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Koç Üniversitesi, Yıl-

dız Teknik Üniversitesi, Bilgi Üniversitesi, Yeditepe Üniversitesi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi öğrencileri de katılım sağladı ve üniversitedeki sorunlara dair çeşitli konuşmalar yaptılar.

Konuşmalarda genel olarak "Son süreçte ihraç edilen hocalarımızın, üniversiteden mezun olan ama işsiz kalan insanların intihar haberlerini sık duyar olduk. Bugün bizler işsizlikle, geleceksizlikle karşı karşıyayız. Bugün eğitiminin dinci-gericileştirilmesi, müfredatta bilime dair konuların çıkarılması bilimsel eğitimi reddettilerinin kanıtıdır. Üniversite rant konusu haline getiriliyor, öğrencilerin gelişimine dair hiçbir şey yapılmıyor. Bugün üniversitelerde gerek faşist gruplarla, polis ve ögb ile gerekse ihbarcı akademisyenlerin hazırladığı listelerle ve gözaltılarla baskıya maruz kalıyoruz. Bugün biz bu baskılara karşı burada bulunuyoruz. YÖK'ün anlamı ve tarihi belli, eğitimin ticarileşmesinin önünü açan gerici bir kurumdur. Nasıl ki bir zamanlar bu meydana Denizlerin sloganlarıyla meydan çınladığıysa bizler de hep birlikte birçok üniversiteli arkadaşlarımızla burada bulunuyoruz" denildi.

Üniversiteden ihraç edilen bir hocamızın konuşmasıyla devam edildi. Hocamız "Bizler bugün kendi fikirlerimizi beyan ettik diye, barış bildirgesine imza ettik diye, emekçilerin, ezilenlerin yanında olduk diye, sosyalist olduğumuz için okuldan ihraç edildik. Fakat biz emekçilerin yanında olmaktan, haktan bahsetmekten vazgeçmeyeceğiz. Sosyalist Ekim Devrimi'nin 100.yılımlı selamlıyorum" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Sık sık "Beyazıt Faşizme Mezar Olacak", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Üniversiteler Bizimdir Bizimle Özgürleşecek", "Gençlik Gelecek Gelecek Sosyalizm", "Yaşasın Sınıf

GENÇLİK YIKICI VE YARATICI

UMUT GÜNEŞ

Bugünlerde yaşadığımız coğrafyada, sınıf mücadelesinin ve bununla birlikte gelişen toplumsal mücadelenin büyük bir kutuplaşma içinde olduğu su götürmez bir gerçek. Faşizm ve devrim güçleri arasında tarihsel bir hesaplaşmaya doğru gidildiği sol hareketlerin hemen hepsi tarafından açıkça bir devrimci durum tespiti yapılmadan da olsa üstü kapalı bir şekilde kabul ediliyor ve hemen her ortamda dile getiriliyor. Fakat, gelinen noktada kullanılan söylemlerin, sloganların ve yürütülen mücadelenin tavrı/özü/içeriği ne olmalı tartışmasına geldiğinde bu durum sol/sosyalist/devrimci hareketler arasında büyük bir ayrıma yol açıyor. Bu büyük ayrım akıllara çok genel bir soruyu getiriyor: Kelimenin özü itibarıyla muhalif olmak ve karşıt olmak aynı yerde buluşabilir mi?

Muhafif kelimesi TDK'de "Bir tutuma, bir görüşe, bir davranışa aykırı olan kimse" olarak tanımlanıyor. Burjuva literatüre göre muhalif olmak her ne kadar sisteme karşıt olmakla aynı anlama gelebilecek şekilde tanımlanmış olsa da durum, Marksist literatürde biraz daha farklıdır. Marksist literatürde muhalif olmak burjuva sol eğilimler için iktidar partisine ve iktidar organlarına, sömürü düzenine ve düzenin baskı araçlarına sistem içerisinde bir karşıtlık ile sınırlandırılır. Hatta çoğu zaman sömürü düzeni, kapitalist sistem, muhalefet içerisinde söz konusu dahi edilmez. Örneğin bir faşist parti bir diğer faşist partiye hatta bir faşist parti üyeleri kendi parti üyelerine bile muhalif olabilir. Günümüzde bu saydıklarımızın hepsinin örneğini genel siyasi akımlarda çok açık bir şekilde görebiliriz bunun için parlamentoya şöyle bir bakmak bile yeterlidir. Fakat bu muhalif yönelim parlamento dışında da çoğu yerde burjuva sol siyasetleri düzeni aşamama, emek-sermaye ilişkisini tarihsel olarak burjuvaziyi ve proletaryayı birlikte emekçi sınıfları devrim ve karşı devrim olarak ayırdığının üzerinden atlamaya itmektedir.

Bu coğrafyada daha faşizmin varlığını ayırdına varamayan; faşizmi doğru kalıplar içerisinde oturtamayan, kendilerini muhalif olarak nitelendirenler AKP karşıtlığı altında "muhalif" bir cephe örgütlenme çabaları içine düşmüşlerdir. Bu "muhalif" tavrı nedeniyle her platformda neredeyse "AKP gitsin de yerine kim gelirse gelsin" in, "Bilimsel, laik eğitim" in içi boş, düzen içi savunuculuğunu yapmaya seyonuyorlar. Bu siyasi eğilimler Türkiye ve Kürdistan'da hakim olan tekeli gericiyiğin, toplumun yaşantı her hücrelerinde ve devletin her kurumunda gericilik olduğunu göremiyorlar. Sınıf mücadelesine, kadın mücadelesine, öğrenci gençlik mücadelesine bakış açılarından da bilimsellikten uzak politik söylemlerde bulunuyorlar. Örneğin üniversitelerde 'Üniversiteleri savunalım, laik eğitim için mücadele edelim', sokakta 'yeni bir cumhuriyet, adalet, hukuk' gibi söylemlerle gençliği, emekçileri oyalamaktan vazgeçmiyorlar. Laikliğin bu topraklarda gerici-burjuva cumhuriyetin kurulduğu günden bu yana hiç bulunmadığını, faşizmin bu topraklarda devlet eliyle darbeler, muhtıralar ve tekelleşmenin gelişmesiyle kurulduğunu tahlil etmek faşizmin bilimsel olarak kavranmasından geçmektedir. Bugün fabrikalarda, sokaklarda, üniversitelerde, devlet kurumlarında, medyada faşizmin bir yönetim biçimi olarak egemen olduğunu ortaya koyabilmek "faşizm içi başkalaşım geçiriyor, faşizmin pratikleri var, faşizmin ayak sesleri" gibi muğlak ve bilimsellikten uzak ve "muhalif" yorumlamaları boşa düşürmemizi sağlayacaktır. Dinci-faşist iktidarın bilime dair olan her şeyi yok sayması, yasaklaması, evrimi dahi ders kitaplarından kaldırması, küçük yaşlardan itibaren çocuklara okullarda cihat eğitiminin verilmesi, kadınlara yönelik yükselen gericilik bir adamın ya da sadece bir partinin istek ve arzularına göre gelişen bir gericilik değil, sermaye sınıfının sistemli saldırılarının ve sınıf çıkarlarının bir sonucudur.

Bugün, gelişen devrimci duruma karşı sermaye sınıfının iktidarını hedef alacak söylemlerden uzak, düzene kanalize olmuş, devrim söylemlerine dair net bir program, hedef sunmayan "muhalif" bir siyasi eğilim mevcut. Bizim açımızdan durum düzen içi muhalefet safsatalarına, parlamentoda sandalye kapma çabalarına ve sisteme muhalif olmaya değil sırtını işçi sınıfının, gençliğin, emekçilerin bağımsız örgütlenmesine sisteme karşıt bir siyasi kanal oluşturulmasına bağlıdır. Düzen içi muhalefet bu topraklarda yıllardır bir takım gerici burjuva partiler tarafından zaten verilmektedir. İçinde bulunduğumuz karanlıktan çıkış ise salt bir AKP'den kurtulma ile sınırlanmaz. AKP, temsil ettiği tekelci sınıf ve o sınıfın egemenliğini muhafaza etmek için çalışan faşist devlet ile birlikte alaşağı edilmediği ve yerine devrimci demokratik bir devlet kurulmadığı sürece karanlıktan çıkış mümkün değildir. Gençlik olarak bizler de sert esen yoğun burjuva sol "muhalif" akımlara kendini kaptırmadan faşizme karşı devrimci yöntemlerle mücadelemizi sürdürmeliyiz. Bu karanlıktan çıkış bizler için de kampüslerden, okul sınırlarından emekçi sınıflarla birlikte omuz omuza demokratik halk devrimi için mücadele etmekten geçmektedir.

Dayanışması" sloganları atıldı. Eylem Hürriyet Marşı'nın söylenmesiyle son buldu.

Daha sonra bir gün önce İstanbul Üniversitesi'nde 6 Kasım'a çağrı bildirileri dağıtılırken faşistlerin saldırmasını protesto için Ana Kapı önünden Vezneciler'e doğru yüründü.

Yürüyüş esnasında öğrencilerin katılımıyla kitle daha da çoğaldı. Sloganlar eşliğinde yürümeye devam edildi ve açıklama yapıldı, "Hiçbir şekilde bu baskılara boyun eğmedik bundan sonra da boyun eğmeyeceğiz, gençlik mücadeleyi daha da büyütecektir. Özgürlüğümüz ve geleceğimiz için ayaktayız" denildi.

Daha sonra metroya doğru toplu bir çıkış yapıldı. Öğrencilerin tamamı akbil basmayarak ulaşımını sağladı.

Devrimci Öğrenci Birliği/İSTANBUL

TARİHİN ÇÖZÜLMÜŞ BİLMEGESİ

ALİ VAROL GÜNAL

Yeni binyılın başında insanlığın kafasında çözümünü henüz bulamamış bir çok soru doluyor. Uygarlığın geleceğinin nereye doğru olacağı, tarihin akışının insanı nereye götüreceği, üzerinde en çok tartışılan konular. Bilimsel-teknolojik gelişmelere rağmen kapitalist üretim ilişkilerinin kendi sınırlarına gelip dayandığı, buna karşılık alternatif yaşam arayışlarının arttığı bir dönemde yaşıyoruz. Kimileri çözümü uygarlıktan kaçarak, doğal yaşama dönerek bulmaya çalışıyor. Bunlar elbette bireysel çabalar olmanın ötesine geçemiyor. Ve bir noktadan sonra saçmalık boyutlarına varıyor. İki yüzyıl öncesinin makine kırıcılarını andıran bu tür girişimler, günümüzde teknolojinin ürünlerini kullanmamaya kadar vardırıyorlar işi...

Üzerinde yaşadığımız topraklarda "kapitalist moderniteye karşı olmak" olarak tanımlanacak bu tür anlayışlar, "demokratik komünalite" adı altında yeni bir paradigma geliştiriyorlar. Yaşanan sosyalizm deneyimlerinden çıkarıldığı iddia edilen derslerle insanlığın, "sınıflar savaşını" gibi bir "kısırdöngü"nin içine sıkıştırılmaması gerektiği "demokratik-ekolojik" toplumda herkesin birbiriyle kardeşçe ve barış içerisinde yaşayabileceği kurgulanıyor. Daha önceki "reel sosyalist sistemler" in devletçi olduğu, "devletçi tüm sistemler gibi, iktidar yüzünden bozulmaya uğradıkları" vb söyleniyor. Bu nedenle devletçi sistemlerden ve iktidar olgusundan uzak kalmak gerektiği dile getiriliyor. Böylece Marksizmden tamamen uzaklaşmış olunuyor. Zira yüzyıl önce bizzat Lenin, "sınıf savaşının kabulünü, proletarya diktatörlüğünün kabulüne kadar genişletilebilen kişi gerçek anlamda marksisttir ancak" diyordu. Bu çevrelerin görüşlerinin çoğu, marksizmden çok anarşizme yakındır. Sosyalist sistemin dağılışı bu çevrelerle ideolojik muğlaklığa sürüklenmiş, giderek ideolojizleşme denen bir illete tutulmuşlar ve en nihayetinde kendilerini bir keşmekeşin içerisinde bulmuşlardır.

Elbette dünya üzerinde yaşanan ideolojik keşmekeşin de bunda payı vardır. Önce geçen yüzyılın sonunda F.Fukuyama'nın "tarihin sonu" tezlerinin tozu dumanı ortalığı kapladı. İnsanlar belli bir süre bu adamın kuyuya attığı taşı çıkarmaya uğraştılar. Sonraki gelişmeler, bu tezlerin gereksizliğini ortaya çıkardı zaten. Bu kez başka bir adam, S.Huntington, "medeniyetler çatışması" diyerek kuyuya başka bir taş attı ve şu an bir çok insan, hala bu taşı çıkarmakla uğraşılıyor. Fukuyama, sosyalist sistemin dağılmasıyla sınıflar mücadelesinin sona erdiğini, tarih, Marx tarafından "sınıf mücadeleleri tarihi" olarak tanımlandığına göre, liberal demokrasinin zaferiyle tarihin, dolayısıyla ideolojilerin sonuna gelmiş olduğunu biraz da alayla iddia ediyordu. Huntington ise fazla değil birkaç on yıl sonra, dünyanın değişik kültürel uygarlıklara bölünmüş olduğunu ve bu uygarlıklar arasında bir çatışmanın kaçınılmaz olduğunu öne sürüyordu. Ona göre batı uygarlığı ile örneğin bir Çin ya da Ortadoks Hristiyanlığın veya İslam dünyasının çatışması kaçınılmazdı ve dünya bu çatışma dinamiklerine göre şekillenecekti. Onun referans noktası ise din savaşları oluyordu. Huntington, Batının "ileri uygarlık" konumunda olduğunu ve bu konumunu her şekilde koruması gerektiğini savunuyordu. Bugün hala dünya üzerindeki gelişmeleri bu eksen üzerinden ele alanların sayısı küçümsenemeyecek orandadır. Marx'tan ve marksizmden kaçış, insanları böyle hiçbir iler tutar yanı olmayan "teori"lerin tarafına fırlatmıştır. Sosyalist sistemin dağılışıdan sonra geliştirilen tezlerin çoğu, önce Stalin eleştirisiyle başlamış ve bunu doğal olarak Lenin ve nihayetinde Marx eleştirisi takip etmiştir.

"Marksizmin batı-merkezci olduğu" da bu tezlerden biridir. Bu tezi savunanlara göre, marksist kuram batıya özgüdür; doğuyu kapsamamaktadır. Bunlar işi daha ileri götürmüşler ve Marx'ın "ilerlemeci tarih anlayışı" gereği, sömürgecilğe karşı olmadığı, hatta savunduğu görüşünü ortaya atmışlardır. Bu düşüncüyü savunanların çoğunun Marksizmin içine din öğesini ya da ulusalcılığı katmaya çalışanların oluşturduğunun altını kalın çizgilerle çizmek gerekiyor. Edward Said ya da Samir Amin gibi entelektüelleri bu kategoriye sokmak mümkün. Elbette bu kişilerin Marx'ın "Doğu Sorunu" üzerine yazdığı yüzlerce makaleyi okumadıklarını düşünmek mümkün değildir. Onun örneğin Hindistan sorununda İngiltere'yi kıyasıya eleştirdiğini bilmiyor olamazlar. Marx'ın yaşadığı dönemde, içinde bulunduğu konumdan dünyaya bakmasından daha doğal bir şey olamazdı. Ve onun baktığı yerden Avrupa, kapitalizmin gelişmesine öncülük ediyordu. Buna karşın özellikle son dönemde Vera Zasulic'le yaptığı yazışmalarda devrimin ekseninin batıdan Rusya'ya doğru kaydığı tespitinde bulunması bile onun batı-merkezci düşünmediğini en bariz kanıttır. Yine okuyan herkes bilir ki, Marx Grundrisse adlı eserinde Asya tipi üretim tarzının çözümlenmesini ayrıca yapmıştır. Elbette Marx, gelişmeleri kendi öznel niyetlerine göre tahlil etmiyordu. O, nesneliği temel alıyor, üretim ilişkilerindeki ve üretici güçlerdeki gelişmelere göre teorisini biçimlendiriyordu. Örneğin, Komünist Manifesto'daki şu satırlar, onun batı-merkezci değil, tahlillerinde ne derece nesnel (objektif) davrandığını gösteriyor: "*Burjuvazi, bütün üretim araçlarındaki hızlı ivileşmeyle, son derece kolaylaşmış haberleşme araçlarıyla, bütün ulusları, içine çekiyor...Kırı nasıl kentlere bağımlı kıldıysa, barbar ve yarı-barbar ülkeleri de, uygar olanlara, köylü ulusları burjuva uluslara, doğuyu batıya bağımli kaldı.*" Bu, zorunlu olaylar dizgesinin zorunlu sonuçlarına ulaşacağını öngörmekten başka bir şey değildir. Tabii, bu kez de birilerinin kalkıp Marx'a "determinist" eleştirisi yapmasıyla karşılaşarsak şaşmamak gerekiyor; çünkü insanların ideolojik olarak şirazeleri dağılınca kime nasıl saldıracaklarını tahmin etmek, atomaltı parçacıklarının yönlerini tahmin etmekten daha zor hale geliyor!

Evet, dünya üzerinde insanlığın karşı karşıya olduğu sayısız sorun hala çözümünü bekliyor; ama "komünizm tarihin çözülmüş bilmecesidir ve kendini bu çözüm olarak tanıır" ..Biraz derinlemesine bakanlar, çözümün anahtarının nerede saklı olduğunu bulabilirler. Marksizm, insanlığa karşı karşıya olduğu sorunları çözmek için bir yöntem sundu; bu yöntem, geçmişte olduğu gibi bugün de geçerliliğini koruyor. Emek ile sermaye arasındaki uzlaşmaz çelişki var olmaya devam ettiği sürece de geçerliliğini korumaya devam edecektir.

İyi okunduğunda ve kavrandığında Marksizm, günümüzün devasa sorunlarını çözmeye hala ve özellikle en bilimsel düşünüş biçimidir; tabii Leninizmle birlikte!

2000 Madenci Yerin Altında

Türkiye Taşkömürü Kurumu'nda çalışan maden işçileri, TTK'nın torba yasa ile özelleştirilmesi saldırısına karşı eyleme başladı.

Zonguldak'ta Üzülmüş başta olmak üzere Gelik, Karadon, Amasra, Kandilli'deki TTK işletmelerinde gece vardiyasında çalışan yaklaşık 2 bin işçi 6 Kasım sabahı ocaktan çıkmazken, 08.00-16.00 vardiyası için ocaklara gelen işçiler ise ocağın girişlerinde bekleyişe geçtiler.

Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) başkanı, Ahmet Demirci, sendikanın eylem kararı almadığını, işçilerin kendilerinin örgütlenerek böyle bir eylem başlattığını söyledi.

İşçiler TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda kabul edilen torba yasa tasarımsın TTK'nın özelleştirilmesini öngören 58. maddesinin iptalini talep ediyor.

Maden işçilerinin eylemi, 21 saat sonra sona erdi. Hükümet yetkilileri ile görüşen Genel Maden İşçileri Sendikası ve Türk İş yöneticileri, işçilere yaptıkları görüşmeleri aktardı ve 7 Kasım sabahı saat 05.00 civarında işçiler sendika temsilcileriyle yaptıkları görüşmenin ardından eylemlerini sona erdirerek madenden çıktılar.

GMİS Genel Başkan Yardımcısı maden ocağı önünde işçilere konuşma yaparak, "*Şu anda yaptığımız mutabakat 58'nci maddedeki tasarı Meclis'ten bizim istediğimiz şekilde TTK'nın sahaları kapsam dışına atılarak yeniden düzenlenmek şartıyla geçecek. Hükümet yetkilileri nezdinde bunun teminatı alınmıştır*" dedi.

Zonguldak'ta maden işçileri, TTK'na bağlı kömür madenlerinin özelleştirilmesini protesto için 2 Kasım günü Zonguldak sokaklarındaydı.

Özelleştirmeye Karşı Eyleme Ceza

İşletmelerinin özelleştirilmemesi için eylem yapan maden işçilerine ceza yağdı.

Çıkarılacak olan torba yasayla TTK'nın özelleştirilmesini protesto eden kömür maden işçileri, Zonguldak'ta kendini madene kapatmıştı. Yaptıkları bu eylemle kurumun özelleştirilmesini durduran eylem TTK'dan ceza yağdı.

Adeta "özelleştirmemizi neden engelliyorsunuz" diyen Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Genel Müdürlüğü, işçilere toplamda 3 milyon lira ceza tutanağı tebliğ etti.

Eylemin öncüsü konumunda olan ve slogan atan işçilere 6 bin 760, maden ocaklarında 'terk etme eylemi'ne katılan işçilere ise 944 TL para cezası tebliğ edildi.

Bartın'daki İşçiler De Madene Kapandı

Zonguldak'ta maden işçilerinin madenlerin özelleştirilmesine karşı kendilerini madene kapamalarının hemen ardından bir haber de Bartın'dan geldi. Bartın'ın Amasra ilçesindeki TTK Amasra Müessese Müdürlüğü maden ocağında, gece vardiyasında çalışan işçiler ocaktan çıkmayarak, Zonguldak'taki meslektaşların eylemine destek verdi.

Madencilere, yerin 200 metre altında slogan atarken, kurumun özelleştirilmesinin önünü açan madde geri çekilene kadar eylemi sürdüreceklerini söyledi.

Gece 24.00-08.00, 08.00-16.00 vardiyalarında çalışan toplam 237 işçi eyleme katıldı. Valilik, destek olmak için 16.00-24.00 vardiyasına gelen işçilerin yer altına inerek eyleme katılmalarına izin vermedi, polis maden ocağını ablukaya aldı.

Ocağa inmelerine izin verilmemelerine tepki gösteren işçiler, "Madenci Feneri Sönmeyecek", "Madenler Halkındır Satılmaz" sloganları attı.

Şişe Cam İşçileri Yüzde Üç Zamlı TİS'e İsyan Etti

Tuzla'daki Şişecam Fabrikası'nda, taşeron firma Küll Destek'e bağlı 350 işçinin çalıştığı Tuzla Şişecam Fabrikası'nda Çimse-İş Sendikası bir süre önce örgütlenerek yetki almıştı. Yetkinin ardından sözleşmenin 3 yıllık olmasına ve daha önce belirlenmiş yüzde 30'luk zam oranının yüzde 3 olarak belirlenip işçilerden habersiz olarak sözleşmeye imza atılmasına tepki gösteren işçiler, imza geri çekilip iptal edilmezse üretimi durduracaklarını söylediler.

Eyleme geçen işçiler, "*TİS öncesi sendikayla bir görüşme yaparak zam talebimizin yüzde 30 olduğunu ifade ettik. Fakat işçi temsilcisi arkadaşlarımızın ve sendika temsilcilerinin yer aldığı görüşmede patron yüzde 15'i dayattı. Bunun üzerine bizi temsil eden işçi arkadaşlarımız 'Bu oramı kabullenmemiz mümkün değil, ben burada bu oramı kabul edersem diğer işçi arkadaşlarıma ihanet etmiş olurum' diyerek masan kalktı. İşçi temsilcisinin yer almadığı sözleşme masasında sendika temsilcisi bizleri hiçe sayarak sözleşmeye imza attı ve sırtımızdan hançerledi*" dedi.

Bu gelişmenin ardından şube başkanı fabrikaya gelerek bir konuşma yapmak istedi. İşçilerin öfkeli durumu karşısında "fabrikamız zarar görmesin" tavrına giren sendika şube başkanına işçiler, "*siz bizi düşünüyor musun ki biz fabrikayı düşünelim*" diyerek yanıt verdi.

İşçilerden habersiz yüzde 3'lük zamlı sözleşmeyi savunmaya çalışan şube başkanının daha fazla konuşmasına izin vermeyen işçiler, başkanın istifa etmesini isteyerek imzalanan sözleşmenin iptal edilmesini ve ücretlerin yükseltilmesini istedi.

İşçiler Tekirdağ'ın Saray ilçesinde bulunan 350 işçiye de birlikte hareket etme çağrısı yaptı.

"*Yasal haklarımızı kullanarak eylem yapacağız, siz de bize destek olun, herkese sesimizi duyuralım*" diyerek emek dostlarının da desteğini istediler.

Özgür Lig'den İşçilere Destek

Endüstriyel futbola karşı "Futbol Borsada Değil Arsada Oynanır" diyen Özgür Lig takımları, eylemdeki Kod-A Bilişim ve Arkadaş Kitabevi işçilerine destek verdi. Yeşil sahalardan mücadele sahalarna seslenen Özgür Lig, "Bu direnişler kesin gol olur" dedi.

Endüstriyel futbola, e-bilette, cinsiyetçiliğe, faşizme, ırkçılığa, kapitalizme, baskıya, homofobiye karşı üç yıl önce Ankara'da kurulan Özgür Lig'de top koşturan takımlar, sendikal hakları için mücadele eden Kod-A Bilişim ve Arkadaş Kitabevi işçilerine dayanışma mesajı gönderdi.

12 Kasım Pazar günü yapılan lig maçları öncesi ve sonrasında "Direnen Kod-A Bilişim ve Arkadaş Kitabevi İşçilerinin Yanındayız. Bu Direnişler Kesin Gol Olur" pankartı ile fotoğraflar çektiren Özgür Lig takımları, direnişçi işçilere dayanışma mesajını ilettiler.

13 hafta sürecek Özgür Ligin bu hafta 6. Haftası oynanacak. **Ankara'dan DÖB'lü Öğrenciler**

Real Market İşçileri Eyleme MediaMarkt Önünde Devam Ediyor

Real Hipermarket işçileri, hileli iflasa, haklarının gasp edilmesine karşı çeşitli şehirlerde Metro mağazaları ve Metro AG'nin işletmesi olan Media Markt önlerinde eylemlerini sürdürüyor.

Real Market işçileri, 14 Kasım günü de Media Markt'ın en büyük mağazasının olduğu İstanbul/Levent'teki Media Markt'ın önündeydi.

2 ve 9 Kasım günleri de burada eylem yapmıştı. 2 Kasım günü yapılan eylemde yapılan konuşmaların ardından mağazaya girmek isteyen işçiler ve eyleme katılan Nakliyat İş yöneticileri bariyerleri aşmak istemiş, polisin biber gazlı saldırısı ile karşılaşmıştı. Bunun üzerine MediaMarkt, 9 Kasım günü Genel Müdürlük ve mağazanın önünü demir bariyerlerle çevirmiş, eylemle beraber mağazaya müşteri almamaya başlamış, kepenkleri kapatmıştı.

14 Kasım günü de polis yine TOMA'yla çevik kuvvetle yoğun güvenlik önlemini aldı, MediaMarkt mağazaya müşteri

alımını durdurdu, mağazanın önü demir bariyerlerle çevrildi. Alınan bu yoğun güvenlik önlemleri altında işçiler coşkulu bir şekilde atılan sloganlarla basın açıklamasına başladı. Önce işçiler söz alarak süreci ve yaşadıklarını anlattılar.

Daha sonra söz alan Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da konuyla ilgili değerlendirmeler yaparak Real Market işçilerinin hakları alınmaya kadar sendika olarak işçilere ve davalarına sahip çıkacaklarını belirtti.

Konuşmaların ardından Media Markt'ın önünde polis çemberinde gergin bekleyiş bir süre daha devam etti.

Hileli İflas Davasına Müdahil Olmak İçin Eylem Yaptılar

Beğendik ailesine ait Real Marketler zinciri iflas ettiği gerekçesiyle kapanmış, 5 şehirde bulunan mağazalarındaki işçiler de hileli iflas olduğunu ve tazminatları ödenmediği için Beğendik ailesine ait mağazaların önünde eylemler yapmaya başlamıştı.

17 Kasım günü, İstanbul Kartal'daki Anadolu Adalet Sarayı'nda iflas davasına ilişkin alacaklılar toplantısı öncesi Real Market işçileri adliyece basın açıklaması yaparak davaya müdahil olmak ve alacaklarının ödenmesi talepleriyle eylem yaptı.

Eyleme Adana, Konya, Ankara ve İstanbul'dan (Güneşli, Kozyatağı, Kaynarca mağazaları) işçiler katıldı.

İşçilerin birlikte eylem yaptığı Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da süreçle ilgili bir değerlendirme yaparak, Metro ve Beğendik'in işçileri iflas masasına mahkum ederek bu sorumluluklarından kurtulamayacaklarını da belirtti.

İflas masasında Real İşçileri adına da bir temsilcinin olması gerektiğini belirten Küçükosmanoğlu, yapılacak toplantıya bir temsilci göndereceklerini belirtti. Sendika olarak Real İşçilerini sahiplenmelerinin ve yapılan eylemlerin bazı kesimleri ve sendikaları rahatsız ettiğini belirterek, işçiler haklarını alıncaya kadar eylemlere ve işçileri sahiplenmeye devam edeceklerini, bu mücadelenin er geç başarıya ulaşacağını belirterek konuşmasını bitirdi.

Atılan sloganlarla basın açıklaması bitirilirken, Real Market işçilerinden bir kişi alacaklılar toplantısına temsilci olarak katıldı.

İşçilerin İflas masasının toplantısının sonucu ile ilgili olarak Adliye binasındaki bekleyişlerini sürdürdü.

"İş Cinayetleri Davalarında Cezasızlık Kader Olmasın"

Adalet Arayan İşçi Aileleri, her ay olduğu gibi bu Pazar da 66. defa "Vicdan ve Adalet Nöbeti"nde Galatasaray Meydanı'nda bulundu.

Aileler iş cinayetinde yaşamını yitiren yakınlarının fotoğraflarını yere serdi, "İş Cinayetleri Davalarında Cezasızlık Kader Olmasın" pankartı açan taşeron işçiler, çalıştıkları şartlara dikkat çekmek için sık sık "Susma Haykır, Köleliğe Baş Kaldır" sloganı attı.

Bakanlık önünde yapılan basın açıklamasında konuşan Genel-İş Başkanı Remzi Çalışkan, hükümetin kadro sorununu çözmediğini ifade ederek "Çözüm arayışının dışına itilmemiz kadro sorununun siyasi ve sendikal hesaplara alet edildiği yönündeki iddialar haklılık kazanmaktadır" dedi.

Hükümetin memurlar kanununda değişiklikler yapacağı yönündeki söylentilere değinen Çalışkan, "Güvenceli kamu işçiliğini düzenleyen 657 sayılı yasanın 4/d maddesinin dışında bir çalışma yapıldığı anlaşılmaktadır. Bu durum güvencesiz istihdamın yeni bir biçimi anlamına gelir. Biz taşeron işçilerin 657 sayılı kanunun 4/d maddesi kapsamında alınmasını istiyoruz. Belediyelerdeki taşeron işçiliğe son vermek için kamu istihdamını kurmak ve taşeron şirketlerin varlığına son vermek için belediye mevzuatında ve kamu ihale mevzuatında düzenleme yapılması zorunludur" diyen Çalışkan, OHAL ile ihraç edilen ya da taşeron şirketlerden OHAL kapsamında işten çıkarılan üyelerinin tekrar işe alınmasını istedi.

Çalışkan, "Haklarında yargı kararı olmaksızın bu şekilde açığa terkedilen üyelerimizin işbaşı yapması başlıca talebimizdir. Güvenceli kamu istihdamı talebimiz tüm yurttaşların başta eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik olmak üzere temel kamu hizmetlerine parasız erişme talebini de içermektedir" dedi.

İş Cinayetleri Davalarında Cezasızlık Kader Olmasın. İş Cinayetlerini Durdurmak İçin Sürdürülen Adalet Mücadelelerine Destek Verin" pankartı ve "28 Nisan İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma Ve Yas Günü İlan Edilsin", "Vicdan Ve Adalet Nöbeti Tutuyoruz" ve "Kader Değil, Cinayet" dövizleri taşıdı.

Açıklamayı, Davutpaşa patlamasında yaşamını yitiren Gülhan Çabuk'un eşi İdris Çabuk yaptı, bu nöbeti adalet arayan işçi aileleri olarak başka iş cinayetlerinin olmaması ve bütün sorumluların etkin bir biçimde yargılanması için başlattıklarını hatırlattı.

İSİG'in açıkladığı rapora göre 2015'te en az 1703, 2016'da en az 1924 işçi ölüyor, 2017'nin ilk 9 ayında en az 1485 işçi iş cinayetlerinde hayatını kaybetti. Bu verilere, meslek hastalığına yakalanarak yaşamını kaybeden işçilerin dahil olmadığını söyleyen Çabuk, bu eylemlerini geçtiğimiz günlerde Şırnak'taki göçükte ve Endonezya'daki havai fişek fabrikası patlamasında yaşamını yitiren işçilere adadıklarını söyledi.

Bu eylemde BEDAŞ'ta Erkan Keleş Davası'ndaki cezasızlık, Gemlik Gübre Fabrikası'ndan Uğur Çavdar'ın Davası ve Soma Katliamı Davası'ndaki tahliyeler gündem konusu oldu.

Kadro İsteyen Taşeron İşçileri Çalışma Bakanlığı Önünde

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası üyesi yüzlerce işçi, 15 Kasım günü Güvenlik Bakanlığı önünde taşeron çalışma sistemini protesto etti, kadrolu ve güvenceli çalışma istedi.

"Özel Sözleşmeli Personel Değil, Kadrolu İşçi Olmak İstiyoruz" pankartı açan taşeron işçiler, çalıştıkları şartlara dikkat çekmek için sık sık "Susma Haykır, Köleliğe Baş Kaldır" sloganı attı.

Bakanlık önünde yapılan basın açıklamasında konuşan Genel-İş Başkanı Remzi Çalışkan, hükümetin kadro sorununu çözmediğini ifade ederek "Çözüm arayışının dışına itilmemiz kadro sorununun siyasi ve sendikal hesaplara alet edildiği yönündeki iddialar haklılık kazanmaktadır" dedi.

Hükümetin memurlar kanununda değişiklikler yapacağı yönündeki söylentilere değinen Çalışkan, "Güvenceli kamu işçiliğini düzenleyen 657 sayılı yasanın 4/d maddesinin dışında bir çalışma yapıldığı anlaşılmaktadır. Bu durum güvencesiz istihdamın yeni bir biçimi anlamına gelir. Biz taşeron işçilerin 657 sayılı kanunun 4/d maddesi kapsamında alınmasını istiyoruz. Belediyelerdeki taşeron işçiliğe son vermek için kamu istihdamını kurmak ve taşeron şirketlerin varlığına son vermek için belediye mevzuatında ve kamu ihale mevzuatında düzenleme yapılması zorunludur" diyen Çalışkan, OHAL ile ihraç edilen ya da taşeron şirketlerden OHAL kapsamında işten çıkarılan üyelerinin tekrar işe alınmasını istedi.

Çalışkan, "Haklarında yargı kararı olmaksızın bu şekilde açığa terkedilen üyelerimizin işbaşı yapması başlıca talebimizdir. Güvenceli kamu istihdamı talebimiz tüm yurttaşların başta eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik olmak üzere temel kamu hizmetlerine parasız erişme talebini de içermektedir" dedi.

Ekim Ayında En Az 183 İşçi İş Cinayetinde Katledildi

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, Ekim ayı iş cinayetleri raporunu yayınladı. Ekim ayında en az 182, yılın ilk on ayında ise en az 1683 işçi yaşamını yitirdiğini söyledi.

Kalıcı saat uygulamasının insanlar üzerindeki olumsuz etkilerine değinilen açıklamada, arttırılan vergiler, enflasyon, işsizlik, dolar artışı ve OHAL'in kaldırılmasına da değinildi.

Devletin yaptığı vergi zamlarının ve attığı ekonomik adımların savaş bütçesi oluşturmak için olduğu açıklanırken, Maliye Bakanı'nın "silahlanma için ya dış borç alacağız ya da vergileri artıracacağız" dediği hatırlatıldı. "Yani 'biz savaş yapacağız, biz savaş politikası izliyoruz ve onun için sizin vergilerinizi buraya harcayacağız, sizden daha fazla para alacağız, sizi daha fazla yoksullaştıracağız' diyor" denildi.

"Savaşa değil eğitime, sağlığa bütçe. İşçilerin ölmemesi, sakat kalmaması, yaralanmaması için bütçe. Çünkü her gün 8-10 işçi çalışmak için evinden çıkıyor ve bir daha geri dönüyor. Eğer biz bu gerçekleri sorgulamazsak 'neden' sorusunu sormazsak bizleri daha zor günler bekliyor" diyerek yaşanan işçi katliamlarına ve eylemlere değindi.

"Ekim ayının gündemi yoğundu. Şırnak ve TÜP-RAŞ işçi katliamları, Yapı Kredi'de mobbing sonrası kalp krizi geçiren emekçi kardeşimiz, sağlıkçıların çalışma koşulları nedeniyle intiharları, BMC Fabrikasının iş cinayetine önlem olarak kurban kestirmesi, TOKİ inşaatlarında iş cinayetlerindeki artış, Cumhurbaşkanı'nın 'işçiler iş beğenmiyor' diyerek ülkemizde işçilerin dörtte birinin haftalık 60 saatten fazla çalıştığı gerçeğini gizlemesi vb. birçok sorun önümüzde duruyor.

Ancak Akkım işçilerinin, Zonguldaklı madencilerin, Şişecam işçilerinin, sağlık emekçilerinin, Kod-A işçilerinin direnişleri ve eylemleri ile Kocaeli İSİG Meclisi'nin kuruluşu örnekleri ve yine saymadığımız birçok örgütlü veya bireysel işçi eylemi sorunların çözüm yolunda önümüze ışık tutmaktadır..." denilen açıklamada, bu ay en az 182 işçi ve yılın ilk on ayında en az 1683 işçinin aramızdan ayrıldığı söylendi.

Ekim ayında iş cinayetlerinin nedenleri ise özetle şöyle:

Ezilme, göçük nedeniyle 50 işçi;
Yüksekten düşme nedeniyle 34 işçi;
Trafik, servis kazası nedeniyle 31 işçi;
Kalp krizi, beyin kanaması nedeniyle 18 işçi;
Elektrik çarpması nedeniyle 11 işçi;
Şiddet nedeniyle 11 işçi;
Patlama, yanma nedeniyle 10 işçi;
İntihar nedeniyle 4 işçi ve diğer nedenlerden dolayı 13 işçi yaşamını yitirdi.

Posco Assan'da Sendikalı İşçiler İşten Atıldı

Kocaeli'nde bulunan Posco Assan Çelik Fabrikası'nda, yoğun çalışma, iş baskısı, düşük ücretler, iş kazası riskleri gibi sorunların çözümü için sendikaya üye olan işçilerden 37'si işten çıkarıldı.

İzmit'te bulunan işyerinde Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olan işçiler, Toplu İş Sözleşmesi yapmak için çoğunluğu oluşturmuş, ancak şirket yönetiminin baskısına maruz kalmışlardı. Güney Kore sermayeli Posco grubu ile Kibar Holding ortaklığı olan şirket, öncelikle işçileri sendikadan istifa etmeleri için zorladı. Buna karşı çıkan işçiler, göstermelik gerekçelerle işten çıkarıldı.

DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş Sendikası Kocaeli Şubesi 4 aylık bir mücadelenin ardından Asım Kibar Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Posco'da yetkili sendika olabilmek için yeterli sayı olan 240'a ulaşır ulaşmaz bakanlığa yetki başvurusunda bulundu. Başvurunun üzerinden 2 gün geçmesinin ardından Posco yönetimi farklı bir gerekçe sunarak 25 kişiyi işten çıkardı. Bunu üzerine atılan işçiler ve arkadaşları Birleşik Metal İş Sendikası'nda bir araya gelerek toplantı yaptı.

Atılan işçilerden İş Güvenliği Uzmanı Ali Omurta, "Fabrikada yaklaşık 4 ay önce sendikal mücadelemizi başlattık. Üye sayımızı giderek arttırdık. Sayımız 100'ün üzerine çıkınca işverenin kulağına

gittim. Üye sayımızı 200'ün üzerine çıkınca sendika tarafından bakanlığa yetki başvurusunda bulunuldu. Sonrasında işten atılmaya başladık. Son iki gün içerisinde toplam 25 işçi işten çıkarıldı. İşverenler bizleri atmadan önce formler aracılığıyla aba altından sopa gösterdi. Bazı eylemlerimizin önüne geçilmeye çalışıldı. Mücadelenin önüne geçmeye çalışmak anayasal bir suçtur. Biz anayasal hakkımızı kullanıyoruz. Fabrikadaki arkadaşlarımız mesai girişi çıkışlarında ıslıkla bize destek veriyorlar. Biz mahkemeye de başvuracağız. İşverinde insanca yaşam şartlarının elde edilmesini talep ediyoruz. Maaşların düzenlenmesi, çalışma saatlerinin düzene sokulması gibi isteklerimiz var. Çalışma sürelerimiz yasa dışı 16.00'da çıkan işçi gece 24.00'da işe gelebiliyor. Bu Posco gibi bir

firmada en başından beri yapılmaktadır" dedi.

Birleşik Metal İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri Hami Baltacı ise "Geçen hafta bir iki arkadaşımızın iş akdini feshettiler. Dün de yaklaşık toplam 37 arkadaşımız işten çıkarıldı. Bundan sonra hukuksal anlamda girişimlerimiz sürecektir. Kaymakam beye de bilgi verildi. Biz bir işyerinde iş huzurunun bozulmasını asla istemiyoruz. Kavganın tarafı değiliz ama koşullar bizi bu noktaya itiyorsa sendikal mücadele anlamında yapmamız gerekenleri yaparız. İşverene büyük sorumluluklar düşüyor. Anayasanın tanıdığı haklara işveren saygı göstermeli. Ülkeyi yöneten insanlara da büyük görev düşüyor. Sendikalaşma bir hak. Bununla ilgili bir saldırı söz konusu olmaz. Devletin söz sahibi olması lazım. İşveren buna rağmen keyfi bir şekilde insanların yaşamlarını sürdürme haklarını kısıtlıyorsa bu insanlık onuruna ters düşer. Devlet sonuna kadar bir taraf. Hiç kıvrımasınlar. Bu insanlar senin vatandaşın. Yeter artık. Sendikalaşma yasak diyorlarsa bunu bilelim buna göre hareket edelim. Bu devleti yönetenler kimseyi aptal yerine koymasın. Bu kentin valisi, emniyet müdürü de bu hakkın yanında durmalıdır. Eşit ve ilkeli olsunlar" dedi.

NAUM ŞALAMANOV: BİR ANTI-KOMÜNİSTİN ÖLÜMÜ

TAYLAN IŞIK

Türkiye'deki adıyla ya da Özal'ın ona yakıştırdığı adla Naim Süleymanoğlu, eski dünya vb vb halter şampiyonu öldü.

Burjuva dünya, başbakanıyla, bakanıyla, basınıyla, televizyonlarıyla, muhtemelen de afişleriyle, hep birlikte gözyaşlarına boğuldular. Haklarıdır, yerden göğe haklılar böyle yapmakta. Çünkü, Bulgaristan doğumlu ve ora büyüme, sosyalizmin olanaklarıyla yetişmiş bu adamın burjuva dünyasına eşsiz katkıları oldu; nasıl salya sümük ağlamasınlar!

Bulgaristan hedef alınarak başlatılan histerik anti-komünist kampanyanın baş aktörü işte bu adamdı. Özal'ın onu elinden tutup kanal kanal gezdirdiği, anti-komünist açıklamalar yaptırdığı, halterde kaldırdığı her kilo başına Cumhuriyet altınlarına boğup karşılığında şovenizm rüzgarını estirdiği günler unutulur mu! Burjuva sınıf bu hizmeti unutmaz; unutmadı.

Onlar öyle de, kendilerini "sol"da görüp gösterenlere ne oluyor! Özal'ın, bu Türkiye tarihinin ender gördüğü anti-komünist adamın, Bulgaristan özelinde, sosyalist dünyayı karalamak için özel bir operasyonla ayartıp Türkiye'ye getirttiği "cep herkülü"nü ardından gözyaşı dökmesine ne demeli?

Gerçek adı Naum Şalamanov olan bu kısacık adamın anti-komünist kampanyada oynadığı rol ne çabuk unutuldu! Ya da o rol öyle çabuk unutulacak cinsten miydi! Şu sosyal reformist dünyanın haline bakın! Burjuvalardan bir "aferin" almak için ne taklalar atıyorlar! Göğüslerinde "sosyalist/komünist" etiketleriyle gezerken, bir anti-komünistin ardından ne güzellemeler yapıyorlar. İşte üç örnek... İlki BirGün gazetesinden. Naum Şalamanov'nun ölümünü manşetten vermiş; musalla taşında bir tabut, tabutun önünde "Kalbimizdesin" yazısıyla büyükçe bir resim. BirGün gazetesi güya "yorum" yapmamış ama mesajını yayınladığı fotoğrafla zaten veriyor. Şalamanov, BirGün gazetesinin "kalbinde" yerini almış bile.

Bir de utanmadan haberin sonunda Naum Şalamanov'un "siyasi kariyeri"ni vermiş. Kariyer şu: "Naim Süleymanoğlu; 2004 yılında siyasete girdi. Aynı yıl yerel seçimlerde Milliyetçi Hareket Partisi'nden (MHP) Kırcaç Beldesi belediye başkanlığına, 2007 Genel Seçimlerinde yine MHP'den İstanbul milletvekili adaylığına. Süleymanoğlu iki adaylığında da seçilememiştir."

Başka söze ne hacet! İkinci örneğimiz Evrensel gazetesinden. Evrensel gazetesi, haberi aynı BirGün gibi, aynı resmi kullanarak vermiş. Ancak, bir farkın altını çizmemiz lazım: Evrensel'ciler "biz zaten Bulgaristan'ı "sosyal emperyalizmin uydusu, sosyal faşist vb" olarak görüyorduk diye itiraz edebilirler. Her ne kadar geçmişlerinin bu sayfasından yıllardır sözetmiyor ve unutturmaya çalışıyor olsalar da, böyle bir itirazda bulunurlarsa "eh haklılar" deriz. Bir MHP'liyi kalplerinde yaşatmalarına karışamayız. Ama o zaman ortalıkta sosyalizm/komünizm sözcüklerini ağızınıza almayın deme hakkımız olur.

Üçüncü örneğimiz "Sol Haber Portalı"na ait. Bu pek "komünist"lerimizin Naum Şalamanov sevgisini göstermek için şu basit istatistiği vermek sanırım yeterli: Ağustos ayından bugüne, yani yaklaşık dört ay içinde on kez haber yapmış Naum Şalamanov'u. Ama ne haberler... Hepsi de kendinden öncekini aratmayan güzellere haberler. Ölüm haberine gelince... Naum Şalamanov'un gerçek kimliğinden tek sözcükle söz etmeden, Türkiye'ye kazandırdığı şampiyonluklar; bu şampiyonluklardan gizlice duyulan sevinç, mutluluk ne ararsanız var.

Bu pek komünistlerimizin Evrensel'den farkı, Naum Şalamanov'un kaçıp kendini Özal'ın kollarına bıraktığı Bulgaristan'ı sosyalist ülke olarak kabul ediyor olmalarıydı. En azından biz böyle biliyorduk.

Bu sosyal reformistler, bir anti-komüniste böyle güzellemeler dizerken neye güveniyorlardı? Tam olarak bilemeyiz elbette, ama büyük ihtimalle genç nesillerin yakın tarihi bilmiyor olacaklarına güveniyor olmalılar.

Bir anti-komüniste, anti-komünist bir kampanyanın bu baş figüranına duyduğunuz açık/gizli sevgi sizin sosyal şovenliğinizin bir kanıtı olarak alınmaya yapılaşık kalacak. Burjuva sınıf, bu olaydaki mesajımızı da almıştır; merak buyurmayın!

Proletaryanın kültüründe ise kör ölünce badem gözlü olmaz!

Bir Esnaf Bilgilendiriyor: İşsizler Ordusu Saflarına Yeni Askerler Katıyor!

Tekel bayilerin 22.00 ile 06.00 arasında alkollü içecekleri satma yasağı dinci gerici iktidarın söylemiyle "dinen caiz değil" yani 22.00'a kadar mübah, 22.00'dan sonra haram! % 80'in üzerinde vergi alırken helal!..

Türkiye'de günlük 25 milyon paket sigara satılıyor. Paketi 9-13,5 arasından ortalama 10 tı alırsak günlük 250 milyon lira. Bir haftada 1 milyar 750 milyon lira yapıyor. Sadece sigara...

İşin aslının dinle imanla ilgisi yok. Neden 22.00'da başka saat değil, neye göre? Migros, Kipa vb büyük market ve alışveriş merkezlerinin kapanış saati bu olduğu için. Büyük gıda patronları istediği için. Tekelci burjuvazinin karlarını garantiye alıyorlar.

Nasıl bakkallar yerel marketlere onlar da büyük tekellere yeniliyorlar ve yenildiyse Tekel bayileri de kapatıp migros, carfour, kipaların alkol reyollarında işçilik yapacak. Çünkü emir "büyük" yerden.

Başka çaresi yok. 25 bin'den başlayıp 100 bin liraya kadar çıkabilen cezalar kesebiliyorlar. Ceza yemek imkansız gibi... Alkollü içkilerin en yoğun satıldığı saat 22.00'dan sonra. Tekel bayilerde cironun %80'i o saatten sonra yapılır.

Ceza yiyen esnaf veryansın ediyor devlete, ama birleşip örgütlenme imkanı yok gibi. Bakkallar odası, esnaf ve sanatkarlar odası devletin kurumu. Örgütlenmenin "yasak" olduğunu söylüyorlar. Sosyal medya üzerinden tekeli bayiiiler platformu benzeri gruplar kurulduğunu görüyoruz. Onlar da imza toplamak, tepkiyi ortaklaştırmak için bir şeyler yapmaya çalışıyorlar. "Sokağa çıkıp eylem yapalım" dediğinizde korkuyorlar. Maliye, vergi dairesi yani devletin başlarına bela olacağı korkusu... Küçük burjuvazinin kaybedeceği küçük sermayeleri var. Zincirlerinden kurtulamıyorlar. Ancak tekeller onları bu zincirlerinden kurtaracak. Bu küçük burjuvalar hızla yok olmaya, proleterleşmeye mecburlar. Her gün binlerce iş yerinin iflas ederek kapandığını biliyor, görüyoruz.

Öfke ve kin birikiyor. Biriken ve büyüyen öfke ve kin dinci gerici iktidarın sonunu hazırlıyor. Tekelci burjuvazi pazarı dibine kadar sömürerek kendi mezarını da kazıyor. İşçi ve işsizler ordusu her gece 22.00'den sonra kendi saflarına yeni ittifaklar, askerler kazanıyor. Her gün büyüyen ve aynı oranda güçlenen bu öfke küçük burjuvazinin çöküşünün, burjuvazinin saflarından atılışının ve proletaryanın saflarına katılışının öfkesi olmakla gerici bir öfke. Ancak küçük burjuvaziyi proletaryanın saflarına bir sel gibi katışıyla da yeni olanakları da beraberinde getiriyor.

Bu sel proletaryayla birleştiğinde tekeli burjuvaziyi boğmadan geri çekilmeyecektir.

Mücadele Birliği Okuru Bir Esnaf

Metrobüste Bir Kapsülde Zaman Yolculuğu

İstanbul'da metrobüs çilesini çekenler bilir. Herkesin acelesi vardır bu şehirde. Her şey çok hızlı gelişir. İstiflenmiş otobüslerle gideriz her yere. Otobüste bir yere tutunabilirseniz şanslısınızdır. Zaman da geçmez hani. Kitabın da en heyecanlı yerinde kalmıştım. Çekalı yoldaşlarla yeni bir operasyona gidiyorduk. Yolda da lanet okuyorduk karşı-devrimcilere...

İşimizi severek yapıyoruz orası ayrı. En iyisi telefon ile oyalanayım diyerek elimi cebime atıyorum. Bakalım ne varmış sosyal medyada. Dokunmatik ekranda baş parmağım gidiyor geçmişin derinliklerine ve o haberle karşılaştığım an; zaman, mekan kayboluyor...

Yoldaşlarımızın mektupları, birilerinin ellerinde. Merakla okuyorlar, başları eğik, gözleri nemli, "Koruyamadık yoldaş!" diyor biri. Stalin fotoğrafına sarılıyor bir başkası. Beni görmüyorlar. Geziniyorum SSCB topraklarında. Ellerim toprağını avuçluyor. Nazilere geçit vermeyen yoldaşlarımızın yürek atışlarını duyuyorum. Tüm dünyaya savaş açmak... yetti be diye haykırmak istiyorum. Mektupların başına topluyoruz. Heyecanlıyız. Yoldaşlarımız ne hayaller kurmuş merakla açıyoruz her bir mektubu. 1967'de yerleştirilmiş bu kapsül. Karadeniz diplerinden çıkartılmış. Sosyalist Vatanın dört bir yanında yaşlı genç demeden yoldaşlar bu güne mektupları yazıyor. Şu an nasıl yaşadığını hayal ediyorlar. "Herhalde Komünizm gelmiştir!" diye yazıyor birinde. Çocuk bir yoldaş: "Dondurma ücretsiz olacaktır ve ödevlerimizi robotlar yapacaktır" diye yazmış. Başka bir yoldaş: "Kıskanıyorum sizi böyle harika bir ülkenin 100. yılını kutluyorsunuz" diyor. Tam şuan tesadüf ki Ahmet Kaya "Olmasaydı sonumuz böyle..." diyor, yürek yakıyor. Bir başka yoldaş: "Uzaya yerleşilmiştir çoktan ama dünyayı unutmayın" diyor ve ekliyor "Ölümsüzlük meselesi çözüme ulaşmıştır..."

Dönemin ünlü radyo spikeri Yuri Levitan "Sevgili yoldaşlar, bizleri iyi yadedin. Sizinlerin barış, iyilik ve komünizm bayrağını gururla taşıyacağınız ve emin ellere Komünizmin bayrağını teslim edeceğinize inanıyoruz."

Hani olur ya, çok şey söylemek istediği-

niz anlar olur, ama düğüm düğündür boğazınız. SSCB'li yoldaşlara şunları söylemek isterdim; "Yoldaşlar 2017'den geliyorum. Görüyorum ki; zaman kapsüllerine heyecanla umutlarınızı yazıyorsunuz. Yazınız yoldaş kapsülleri gömdükten sonra 100. yıldan bahsedeceğim sizlere. Bakmayın mahzun yüzüme, telaşlanmayın. Mücadelenin içerisinden geçerken zorluklarımız gözleminde gördükleriniz, yıldırmasın, korkutmasın. Geleceğimiz hala aynı ışığın yolunda ilerliyor. Öncülerimiz yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor yoldaşlar.

Mücadele aralıksız ve çetin hesaplaşmalarla geçiyor. Alanda bulunanlar rahat bir nefes alıyor. Öncelikle belirtmek isterim ki, her proleterin ortak vatani SSCB, 2017'de kapitalist sistemle yönetiliyor. Halkımız en derin çöküşüyle sosyalizme geri dönüşün yollarını arıyor. Her sözüm bir gülle gibi düşüyor yere. "Yalan" diyor biri, başka biri "Olamaz" diyerek hicirliklerle ağlıyor.

Uğultular volkan oluyor. Arı kovana misali... İşçi arılar öfkeli... Halkımız; Stalin dönemiyle ilgili eleştirilere, tüm kara propagandalara karşı Stalin posterlerini taşıyarak cevap veriyor tüm kapitalist devletlere. Sosyalist devletimizi ykmış olabilirler, ama Sosyalizm'i yok edemezler. Yoldaşlar tüm dünya devrime koşuyor, her yerde ayaklanmalar bütün eskiye ait olanı yıkacak ölçüde genişleyip derinleşiyor.

Kapitalist Rusya'da gerçekleşen gençlik festivali kapsamında 100. Yıl kutlamaları yapıldı. Tüm dünyadan genç yoldaşlar katıldı. Devrime aşık olduk yoldaş, hasretle konuşuyoruz sevgimize. Özlemlerimizi gidereceğiz... Dünya proletaryası sizin şu an 1967 yi-

"Biz Birlik Olursak Hiçbir Güç Yenemez Bizi!"

Merhaba yoldaşlar. Uzun zamandır birbirimizi tanıyoruz ancak ilk defa size bir işçi mektubu yazacağım. Çalışma koşullarından az da olsa bahsedeceğim.

Pazar günü dışındaki tüm günlerde sabah 08.30'da iş başı yapıyoruz. Çalıştığım yer bir AVM. İnsanlar alışveriş yapar, biz kamyonetlere doldururuz eşyaları. Kapısına kadar götürür sırtımızda evine kadar bırakırız.

Bir hafta önce, iş yerinden arkadaşlar beni aradılar. "Abi çabuk gel" dediler. Nedenini sorduğumda "Eylem yapacağız, gel de konuşalım" dediler. Durumu öğrenmeye çalıştım. Mağazaya yeni gönderilen müdür kendini patronlara ispatlamak için iş çıkış saatlerimizi değiştirmeye çalışmış. Personeli bir araya toplayarak "yeni bir düzen kuracağız" demiş. Nasıl mı? Her gün elimize listeler verilir. Kamyonet arabalarda çalışırız. İçine doldurduğumuz eşyalarla adreslere gider, satın alınan eşyaları teslim ederiz. İşimiz bazen beşte altıda biter, bazen de ikide. "Erkenden işiniz bitse de evlerinize gitmeyeceksiniz" demiş. İşimiz olmasa bile dört saat, beş saat mağazada boş boş beklememizi istiyorlar.

Bütün personel yan yana geldik. "Ne yapacağız" diye sordular bana. En eski personel benim ve sol görüşlerimi de bir çoğu biliyordu. "Arabaların anahtarını bırakalım diyoruz, sen ne diyorsun" dediler. "Birlik olursak hiçbir şey yapamazlar" dedim, anahtarları bıraktık. Servise çıkmadık. "Servise çıkmıyoruz, işimizi de bırakmıyoruz genel müdürü çağırın gelsin" dedik.

Genel müdür telaşlanmış, normalde genel müdürü mağazada görmenizin imkanı yok. Olanları duyunca hemen geldi, en eski personel ben olduğum için bana sordu. Durumu anlattık, yeni müdürün gelir gelmez icraatlarını anlattık. "Hiç birimiz işe çıkmayacağız" dedik. "Hiç biriniz işe çıkmıyor mu" diye tekrar sordu. "Hayır" dedik "hepimiz bırakıyoruz". Patron bayağı düşündü, sonra dedi ki "tamam, o zaman eski sistem devam etsin". O kadar şaşırım ki, o "hiçbir şeye yaramaz" denilen arkadaşlarla neler başardık. O olaya kadar, ben anlatıyordum dilim döndüğünce, ama diğer işçiler fazla mesaiye kalmak için, bayramda çalışmak için yarışıyorlardı birbirleriyle. Bunları gördükçe acı çekiyordum.

Yoldaşların yanına vardığımda anlattım. "Geçen gün ne oldu biliyor musun" diyerek başladım. Yoldaşlar dinledi ve ekledi, "siz grev yapmışsınız". Yaptığımız grev olduğunu o an anladım gururlandım. "Bunu gazeteye yazman gerekir" dedi.

İlk mektubum bu, eksiklerimi mazur görün. Biz birlik olursak hiçbir güç yenemez bizi yoldaşlar.

İstanbul Sefaköy'den Bir İşçi

İstanbul'daki yaşamınızı 2017'de özlemle anıyor, yaşamak için mücadele ediyor. Ekim devriminin 100. yılına yetiştiremedik ama Türkiye ve Kürdistan Devrimi doğum anına en yakın sancılar içinde. Dünya proletaryası, Şanlı Ekim Devrimi'yle başlayan Proleter Devrimler tarihinde komünizmin bayrağı çevresinde toplaşılıyor. Torunlarımız devrimimizi koruyamamanın üzüntüsünü yaşarken, sosyalizme varmak için yollar kanallar arıyorlar.

Verdiğiniz hiçbir emek boşa gitmedi, öğrendiklerimizle daha güçlü yürüyoruz karanlığın üstüne. Kızıl Meydana varmak isteyenler burjuvazi tarafından engellense de, kitleler kızıl meydanın çevresindeydi 7 Kasım günü.

Şan olsun Ekim devrimini yaratan Proletaryanın Partisine der Enternasyonal marşını okuduk hep beraber"

Durağa yaklaşmıştım otobüs de boşalmış yoldaşların yanına gittiğimden beri. Haberleri okumaya devam ediyorum. Antakya Mücadele Birliği okurları ev baskınlarıyla gözümlü alınmış. Avukatlarıyla görüştürülüyor. Gözaltı süreleri 7 güne uzatılmış.

Yoldaşların yanına tekrar varıyorum... tekrar kürsüye çıkıyorum. "Bitmedi bu kavga sürüyor ve sürececek yer yüzü aşkın yüzü oluncaya dek" diyorum... Hep birlikte slogan atıyoruz 1967'de. Komünizmin yolunda Leninist saflara... İşlerim olduğunu söyleyip ayrıyorum yoldaşların yanından...

Daima..

İstanbul'dan Bir Leninist

MOSKOVA'DA 100.YIL İZLENİMLERİ

1941 yılı Kasım ayı... Naziler Moskova kapılarında. Cephe kimi yerlerde 30 kilometrenin altında. Hani nerdeyse top atış menziline girmiş. Sovyet başkenti muazzam bir baskı altında. Kimileri hükümeti Urallara taşımayı öneriyor. Böylece savaşı devam ettirebileceklerini savunuyorlar. Almanlar Sovyet başkentini teslim edilmesini isteyen heyet göndermişler. Durum gergin.

SBKP Merkez Komitesi toplanmış. Hükümeti Urallar'ın ardına taşımayı savunanlar, Stalin'e Moskova'yı terketmesini söylüyorlar. Stalin toplantıdakileri dinliyor; ayağa kalkıyor ve Moskova'yı terketmeyeceğini söylüyor. Hükümetin görevinin başında ve Moskova'da olduğu radyolardan duyuluyor. Mesaj açıktır: Moskova dimdik ayakta!

Cephe bir atımlık uzaklıkta. Kızıl Meydan'da sessiz Ekim kutlamaları hazırlıkları var. Stalin'in o sakın sesiyle zafere inancını haykırıyor Sovyet ülkesi. Savaş amansız. Ama moraller yüksek, inanç sağlam. Kremlin'de, Lenin'in mozolesi üzerinden onları selamlayan başkomutan, artık cephe hattı olan kenti terketmemekte kararlı. Sesinde kararlılık ve güç var. Geçit törenine katılan birlikler doğrudan cepheye gidiyor. Nazi ordularının ilerleyişi durduruluyor ve püskürtmeye başlıyorlar. O gün o geçit törenlerine katılan askerlerin tamamına yakını hayatlarını kaybediyorlar cephe. Ama düşmanı Moskova'ya sokmuyorlar. Nazım'ın o güçlü dizeleriyle... "Düşman, inanılmayacak kadar uzak/ Yepyeni bir insan boyu kadar uzak Mos-

Devrimin 100. yılı. Brezilya'dan, Arjantin'den, Şili'den, Almanya'dan, Katalonya'dan, İspanya'dan, İtalya'dan, Belçika'dan, İsveç'ten, Vietnam'dan, Çin'den, Avusturalya'dan, Donbass'tan, Türkiye'den... kopup gelmişler Ekim Devrimi'ni kutlamaya. Gözler Moskova'da, Leningrad'da. Bir rol çalma mı Putin yönetiminin yaptığı?

İşin aslı, daha önce de defalarca dile getirdiğimiz tarihin ironisinden başka bir şey değil bu. Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin yıkılmasına yol açanlar, tarihin/toplumların hareket yasasından ötürü Sovyet coğrafyasını emperyalistlere karşı toparlamak göreviyle karşı karşıya kalıyorlar. Dönüp dönüp her cephede emperyalistlerle karşı karşıya gelmek zorundalar. Attıkları adımlar, kendileri hiç istemese de dünya devrimine, emekçi halkların özgürlük mücadelelerine hareket alanı oluştur-

an olsun geri durmadı, durmayacaktır da. Ama tarihin ironisi işte... mevcut şartlarda Sovyetlerin dağılmasını "20. yüzyılın en büyük felaketi" olarak görecektir, farklı açılardan Sovyet mirasına yaslanacak ve onu yüceltmek zorunda kalacaktır!

7 Kasım 1941'de kızılordunun geçit törenine atıfta bulunmak, baskı ve saldırı altındaki Rusya'nın yenilmeyeceğini söylemek demek. Ama öte yandan bu, uluslararası durumun nasıl büyük bir savaşın eşliğinde olduğunu en açık kanıtlarından biri. Ve bir de, tüm dünyanın aynı zamanda nasıl büyük bir devrim kasırgasına tutulduğunun ifadesi.

Bugün, 5 Kasım 2017'de Kızıl Meydan'da gördüğümüz provanın arka planında işte bu gerçekler var.

Dünyanın dört bir yanından gelen komünistler meraklı gözlerle provayı izliyorlardı bir taraftan. Diğer taraftan bayraklar sallıyor, her dilde enternasyonal söyleniyordu coşkuyla.

Bir süre bekleklik bariyerlerin arkasında. Sonra açtık pankartımızı, sessiz sedasız yürümeye başladık Mareşal Jukov'un anıtına doğru. Pankartımızı gören geldi, fotoğraf çekti, pankartın arkasına geçti. Sadece ülkemizde değil, tüm dünyada olgunlaşmakta olan devrim bahsediyorduk tüm tahlillerimizde. Sloganımız da bunun ifadesiydi: Şimdi Devrim Zamanı! Lenin'in devrim tutkusunu, Ekim'in gerçek özünü, günümüz dünyasının mevcut durumunu bundan daha özlü ifade edecek, bundan daha uygun slogan bulmak zor. Tüm komünistlere temel görevimizi Ekim'in aynasında hatırlatmakta amacımız: Şimdi devrim zamanı! Sloganı İngilizce, imzayı Türkçe tercih ettik. Sözümüz herkesçe anlaşılın, imzamız nereden geldiğimizi anlatsın... Tahmin ettiğimiz gibi de oldu. Yol boyunca ilgi odağıydık. Pek çok ülkenin komünistiyle tanışma imkanı bulduk. Tabii Putin'in polisleriyle de! Neredeyse anıtın olduğu kısma varmak üzereydik. Polisler çevirdi etrafımızı. Pankart ve bayrakları toplayıp çantaya koymamızı istediler. Eylem alanında eylem yapabiliydik ancak, öyle Moskova'nın ana yürüme kollarından birinde değil! Bizi durdukları yerin 100 metre ötesinde bayraklar ve pankartlar ortalgı kaplamıştı oysa. (Demek farkında olmadan uzunca bir yürüyüş eylemi yapmışız!)

kova'dan!"

Moskova'dayız. Devrimin 100. yıldönümü kutlamaları var. Kızıl Meydan'da ise bir provanın telaşı... Putin yönetimi Ekim Devrimi'ni kutlayacak değil ya, neyin nesi bu? İşte yukardaki hikaye burda giriyor devreye. Moskova'ya dayanan nazi ordularına karşı kenti teslim etmeyi reddeden, ölümüne savaşan Kızılordu'nun hikayesi... Peki ama bu olayın 76. yıldönümünü kutlamak da nerden icap etti? Ekim Devrimi'ni kutlamıyor Rusya devleti. Hatta dolaylı engeller çıkarıyor. Öyleyse nereden çıktı yukarda aktarılan muazzam direnişin anması?

yor, dolaylı (veya bazen doğrudan) destek oluşturuyor. Çelişki derinleştikçe, emperyalistlerle olan kampaşa da belirginleşiyor, sürtüşmeler sertleşiyor. Ve Putin yönetimi, tıpkı Moskova kapılarına dayanan nazilerin karşısındaki direngen komünistler gibi çeşitli komünist metaforlara dayanmak, ulusal duyguları güçlendirmek, moral motivasyonu ve ruh halini yükseltmek zorunda görüyor kendini. Komünizmin düşmanları komünizmin kahramanlıklarını tüm topluma tekrar tekrar anlatmak zorunda kalıyor!

Kuşku yok, Putin yönetimi Rus oligarkların iktidarındır. Burjuva yönetimidir. Bunu her fırsatta sergilemekten bir

Arama noktalarından geçerek girdik alana. Yine pek çok dilde aynı anda söylenen Enternasyonal'in büyüğü güzelliği yankılamıyordu meydanda. Gerçekten mükemmel bir şey Enternasyonal'i çok farklı dillerde aynı anda dinlemek. Müziğin armonisi hiç bozulmuyor, değişik dillerde ifade edilen sözler uyum içinde, yumruklar havada.

Meçhul Asker Anıtına çiçekler konuldu, tüm bu süre boyunca hemen her ülkeden komünistler farklı ülkelerden komünistlerle tanışmak için yoğun mesai harcıyordu. Uluslararası bir komünist odağın (bir komünist enternasyonalin) yakıcı ihtiyacını bundan daha açık ne gösterebilir ki! Komünistler enternasyonal bir birlik için çırpınıyorlar adeta. Güçlü bir merkez, bir odak yarat-

Stalin'in mezarı çiçek yığmağı. Ona duyulan sevgi çok canlı.

Coşku yüksek. Kaynaşma, sıcaklık... Rus yoldaşlar konuşuyor, anlatıyorlar... Rusça bilmediğimizden anlayamıyoruz, ama onlar öyle coşkuyla anlatmaya devam ediyor. Biz kendi dilimizde veya bildiğimiz dillerde konuşuyoruz, onlar anlamıyor. Ama coşku bedenden bedene geçiyor. Sanki karşılıklı birbirimizi anlıyormuşuz gibi sıcaklık yayılıyor.

Akşam konser var. Biraz zahmetli bir yolculukla buluyoruz salonu. Kocaman salon tıklım tıklım. İzdiham var neredeyse. Klasik müzik konseri olacağını tahmin ediyoruz. Ama hiç öyle değil. İnanılmaz güzellikte bir gösteri ve müzik programı hazırlanmış. Pek çok sanatçı çıkıyor, kızıl ordu korusu yerini alıyor, piyano solosu... Herkes sadece

mak gerektiği öylesine açık ve öylesine yakıcı bir ihtiyaç ki, kimse gocunmuyor koşturmaktan, yorulup çekilmiyor kenara. Ekim Devrimi o tılsımlı eliyle hepimizi bir araya gelmenin şartlarını yaratma çabasına zorluyor adeta.

Buradan Lenin'in Mozolesine, Kızıl Meydan'a geçiyoruz. Uzun kuyruklar var. Pankartlar, bayraklar, marşlar... Cam tabut içinde Lenin... Sessizlik, muazzam bir sessizlik... Kimileri önünde durup yumruğunu kaldırarak selam duruyor. Çıkıyoruz. Arkada partinin, ordunun ve Sovyet yönetiminin kahramanlarının mezarları. Sverdlov'dan Jerzinski'ye, Kalinin'den Stalin'e... Çiçekler bırakılıyor her birine.

bir parça söyleyebiliyor, öylesine kalabalık sanatçılar var. Ama sahnede en ufak bir duraklama yok. Hele kareografiler... Sovyet sanatının mükemmel yanısıması! Soluksuz izliyoruz neredeyse üç saat süren programı. Özellikle çocukların gösterileri... kimileri daha anaokulu çağında. Bale, dans, müzik... O minik yüreklerin o mükemmel performansı neredeyse ağlatacak bizi. Bir kere daha komünistlerin sanatsal yeteneklerine hayran olarak ayrılıyor oradan. İçimiz gururla dolu. Evet, dünyanın bütün imkanlarına rağmen çürüyen burjuvazinin bu alanda elimize su dökebilmesi mümkün değil! Spasibo tovarishcham!

Mücadele Birliği / Moskova

Almanya'da Ekim Devrimi Kutlamaları

Almanya Tübingen'de 5 Kasım günü Mücadele Birliği Platformu olarak, Ekim Devrimi'nin 100. yılını kutlama etkinliği gerçekleştirdik.

Saat 14.00'da başlayan etkinliğimizde Almanca ve Türkçe olarak Ekim Devrimi'nin anlam ve önemini anlatan metinler okundu.

MLPD'den (Almanya Marksist Leninist Partisi) dostların da destek verdiği ve Ekim Devrimini anlattıkları bir metin okudukları etkinlik, sloganlar ve Çav Bella Marşının söylenmesiyle sona erdi.

Mücadele Birliği/Almanya

EKİM'İN 100. YILINDA MOSKOVA'DA

*"Şimdi şurdan saptım mıydı,
Şose, tren yolu, ova.
Yirmi beş kilometreden
Pırl pırlıdır Moskova."*

Biraz pus basmış Moskova'da karamakta olan havayı. Dünyanın dört bir yanından gelen komünistlerin oluşturduğu "uluslararası tugay (interbrigade)", 100. yılında Ekim Devrimi için Puşkin anıtının önünde buluşmaya gidiyor.

Moskova'da caddeler geniş, binalar devasa. Böyle bir kentin parkları da aynı büyüklükte olmalı ki kendini gösterebilir. Her park, her alan bu büyüklükten nasibini almış. Çok geniş, çok yayılmış, ferah...

Biraz sert bugün hava. Anıtın önünde bizden önce gelenler var "Eski tüfekler", kızıl Sovyet bayraklarını, Lenin ve Stalin posterlerini kapıp gelmişler anıtın önüne. Yüzleri gülümsüyor, kimisi gözyaşlarını tutamıyor gelen gençleri gördükçe. Lenin sancağı tutan bir nine, en güzel kıyafetlerini giymiş, bekliyor. Fotoğraf çekirtmek istiyoruz elindeki sancakla. Sancağa sımsıkı sarılmış, bırakmıyor. Neden sonra anlaşabiliyoruz. Birlikte fotoğraflar çektiyoruz. Objektifin karşısına geçmeden önce kendine çeki düzen vermesi gö-

rülmeye değer.

Parkta kısa sürede toplanan kalabalık artıyor. Sloganlar, bayraklar, flamlar, pankartlar birbirine karışıyor. Rus yoldaşlardan bayraklarımız ve pankartımız için sopa temin ediyoruz. Lenin ve Stalin'in büyük posterlerini alıyoruz. Artık yürümeye hazırız.

Pankartımızı gören geliyor.

Eski kuşak Ruslar pankarttaki Marx-Engels-Lenin'i göstererek "Stalin nerede" diye soruyorlar... yarı şaka yarı ciddi kızarak. Elimizdeki kocaman Stalin posterini gösteriyoruz. "Nyet!" (Hayır!) İle orada, üçlünün yanında olacak, dördü bir arada olacak, diyorlar, başka da bir şey demiyorlar! Gülerken, sarılarak ayrılıyor her biriyle.

Stalin sevgisi çok güçlü. Tabii bunda Putin'in bir hafta önce Stalin dönemini eleştiren sözlerinin

etkisi de var. Putin'in bu saldırısına karşı komünistler, Stalin adını özellikle vurguluyor, özellikle öne çıkarıyorlar. Bu sahiplenme, bu Stalin vurgusu burjuva liberal çevrelerinin uykusunu kaçırıyor olmalı!

Kalabalık her geçen sürede büyüyor. Her ulustan farklı dillerde sloganlar yükseliyor. Latin-

ler alabildiğine coşkulu. Hem Latin Avrupa, hem Latin Amerika coşkuda birbirleriyle yarışıyorlar.

İspanyollar dakika susmadan sloganlarıyla inliyorlar ortalığı. Arjantin, Brezilya karşılık veriyor. İtalyanlar ve Portekizliler bastırıyor. Rusya komsomolunun sloganları giriyor araya. Katalanlar yine coşkulu. Beyaz Rusya'dan, İran'dan, Almanya'dan, Avustralya'dan, İsveç'ten, Norveç'ten... gelenler var. İrlanda'nın gençleri Nazım'ın mezarından sonra burada da geliyorlar yanımıza.

Yürüyüş boyunca sloganlar susmuyor. Kremlin'e dayanıyor kalabalığın bir ucu, diğer ucu daha Puşkin anıtından çok uzaklaşmamış! Bolşoy Tiyatrosu karşısında, Marx'ın heykelinin olduğu parka ulaşıyoruz. Arama noktalarından geçerek giriyoruz alana. Konuşmalar, sloganlar, marşlar... Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi'nden konuşmacı çıkıyor kürsüye. Alan Fidel ve

Küba sloganlarıyla inliyor. Sahiplenme ve coşku öylesine güçlü.

Konuşmalar ve marşlar arasında sloganlarla coşkulu bir miting oluyor. Hava soğuk. Rüzgar elimizdeki posterleri zorluyor. Bir arada olmanın mutluluğu var yüzlerde. Küçük sohbetler, tanışmalar eksik olmuyor. Aynı dillerin, aynı kültürlerin insanları sıcak dostluklar kuruyorlar. Sanki kırk yıllık dostlar! Hava kararmaya başlıyor. Miting sona eriyor.

Miting alanındayken elimize tutuşturulan bildiriden öğreniyoruz... Başka bir meydana başka bir yürüyüş var. Oraya yetişmeye çalışıyoruz. Geç kalmış durumdayız. Yürüyüş kolu gitmiş. Arama tarama ile nihayet buluyoruz ikinci miting alanını. 1905-1907 Devrim Anıtı'nın olduğu meydana toplanmış komünistler. Bayraklar var. Konuşma sesleri, hurra'lar, sloganlar... Anıt buradaki tüm anıtlar gibi devasa. Bir Kazak askerinin atlarının dizginlerine yapışmış bir işçi kadın, saldırıyı durdurmaya çalışıyor. İşçiler ellerinde silah, barikatlar. Akşamın karanlığı çökmüş. Işıklar altında anıt, bayraklar ve eylemciler... Gerçekten resimlik bir görüntü!

Geceler gerçekten çok soğuk. Artık içimize işliyor. Otele dönüyoruz. Pek çok insan tanıdık. Sohbetler kurduk. Şimdi hasat zaman!

Mücadele Birliği/ Moskova

100. YILINDA YENİ EKİMLERE

Ekim Devrimi'nin 100. yılını kutlamak için Kadıköy'de Mehmet Ayvalıtaş Parkında buluştuk.

Saatler 19.00'a gelirken parkı bayraklar ve pankartlarla donattık ve marksizm-leninizmin kadın ve erkek önderlerinin fotoğraflarını yerleştirdik. Etkinlik, ilk işçi köylü iktidarını kuran Sovyet halkları şahsında devrim savaşçıları için saygı duruşu ile başladı. Ve "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" denildi.

Mücadele Birliği Platformu adına okunan basın açıklamasında korkularını ve zincirlerini kaybeden işçilerin çıktıkları yürüyüşlerinde devrimi zafere ulaştırdıkları anlatıldı.

"Proletarya ya devrimcidir ya da kocaman bir hiç... demişti Marx. Ekim Devrimi bu gerçeğin altın kanla canlandırılmasıydı. Bugün yine bir devrimler

çağında, tarihin yeni bir uğraşında Ekim'in cüret ve iddiasını kuşanmak zorundayız! Tüm yeryüzü eylem alanına dönmüşken hala kırıntılar uğruna mücadeleyi tek varlık gerekçesi yapan sözcüm ona sosyalistlere rağmen geleceği kazanmak için kavgaya atılıyor işçi ve emekçiler. KHKlar ile işinden edilen binlerin kavgası sürüyor.

Nuriye ve Semih'in açığı kavgayı büyütüyor. Bugün fabrikalarda, madenlerde, sokaklarda yükseliyor kavgaya, tıpkı dün Gezi Ayaklanmasında olduğu gibi. Tıpkı Rojava'da olduğu gibi. Gezi'yi yaratarak sokakları zapt edenler yürüyor yeni Ekimleri yaratmak için. Şanlı Ekim Devrimi'nin yüzüncü yılında yürüyoruz karanlığın üzerine doğru, Denizlerden gelen cüretimizle...

Burjuvazi ile proleterler arasındaki kavgaya, kapitalizmle komünizm arasındaki amansız mücadele kesintisiz sürüyor. Bu tarihsel kavgayı işçi sınıfı

kazanacak, sosyalizm kazanacak. Ekim devriminin 100. yılında zaman yeni devrimleri ekiyor toprağa... Hasat zamanı yakındır. Bu gerçeğin bilincinde olarak ileri atılmalıyız" denildi açıklama.

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) adına yapılan konuşmada da gençlik olarak Rusya'da yapılan Gençlik Festivaline katıldıkları söylendi; ancak burada devrimin ve sosyalizmin içeriğinin boşaltılmasıyla karşı karşıya kaldıklarını

değindi.

Sanatını emekten yana kullanan Selah Özakin şiirleriyle etkinliğimize yereldi.

"Türkülerimiz en on safta saldırmalıdır düşmana" diyen Emeğe Ezgi de, Ayışığı Ritim Atölyesinin bandosu eşliğinde Enternasyonal, Partizan ve Çav Bella Marşlarını söyledi.

Sanatını her zaman emekten yana kullanan Tiyatro Simurg, Paris Komünü ve Ekim Devrimini ve zaferi kazanan işçileri anlattılar oyunlarıyla.

Ardından müzisyen dostlarımız Kömür Karası Müzik Grubu, Nazım us-tanın şiirlerini ezgileriyle buluşturarak bir dinleti verdiler.

Etkinlik sloganlarla sona erdi.

